

انترناسیونال

۲۰۹

اساس سوسیالیسم
انسان است.
سوسیالیسم
جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

حزب کمونیست کارگری ایران

Worker-Communist Party of Iran

جمعه، ۲۳ شهریور ۱۳۸۶، ۱۴ سپتامبر ۲۰۰۷

منصور حکمت

www.m-hekmat.com

سرمدیبر: محسن ابراهیمی Fax: 001-519 461 3416 anternasional@yahoo.com جمعه ها منتشر میشود

۱۰ اکتبر (۱۸ مهر) به میدان بیاید همراه جهان، علیه اعدام!

مردم ایران، زنان و مردان آزاده! ۱۰ اکتبر برابر با ۱۸ مهر روز جهانی علیه اعدام است. امسال قرار است مجمع عمومی سازمان ملل قطعنامه ای را بگذرانند و از همه مردم ایران، زنان و مردان آزاده! ۱۰ اکتبر برابر با ۱۸ مهر روز جهانی علیه اعدام است. امسال قرار است مجمع عمومی سازمان ملل قطعنامه ای را بگذرانند و از همه دولت ها بخواهد که مجازات اعدام را به حالت تعلیق درآورند. ۱۰ اکتبر تمام دنیا متوجه اعدام یعنی قتل عمد دولتی خواهد شد که هنوز در برخی کشورها از جمله ایران جریان دارد. جمهوری اسلامی که چه از نظر تعداد اعدام به نسبت جمعیت کشور و چه بخاطر اعدام در ملاء عام،

صفحه ۸

پیام حزب کمونیست کارگری به مناسبت ۷ سپتامبر

مبارزه علیه اعدام در ایران را گسترش دهیم! ۱۰ اکتبر (روز جهانی علیه اعدام) به میدان آئید!

امروز ۷ سپتامبر و فردا ۸ سپتامبر (۱۶ و ۱۷ شهریور)، در پاسخ به فراخوان دهها نفر از زندانیان اوین و گوهردشت و سنجند و ارومیه و نقده و کرمانشاه و .. تظاهرات ها و پیکت هایی در ۱۵ شهر در کشورهای مختلف جهان برگزار میشود. درسوئد: برس، مالمو، استکهلم، گوتنبرگ، در فنلاند: تامپره، در آلمان: فرانکفورت، هامبورگ، کلن، برلین، برمن، در کانادا: تورنتو، ونکوور، در سوئیس:

صفحه ۸

گزارش فعالیت علیه سرکوب و اعدام در ۷ سپتامبر

گوشه ای از اعتراضات در سراسر جهان علیه سرکوب و اعدام در ایران در ۷ سپتامبر

شروع سال تحصیلی و مبارزه معلمان گفتگو با شهلا دانشفر

انترناسیونال: بازگشایی مدارس و دانشگاهها نزدیک است. سال تحصیلی گذشته با اعتراضات گسترده معلمان پایان یافت، امسال با شروع سال تحصیلی جدید اوضاع از چه قرار است؟

شهلا دانشفر: واقعیت اینست که با فضای اعتراضی که در میان معلمان و دانشجویان هست، اکنون در ایران بازگشایی مدارس و دانشگاهها و شروع سال تحصیلی جدید يك اتفاق مهم است. گویی همه منتظرند که سال تحصیلی جدید شروع شود و

جنب و جوش گسترده تری در همه جا برپا شود. البته چند سالی است که وضعیت به این شکل است و با بازگشایی مدارس جامعه تحرك جدیدی بخود میگیرد. اما این صفحه ۲

شروع سال تحصیلی و مبارزه دانشجویان گفتگو با نوید مینایی

انترناسیونال: چند روز بیشتر به باز شدن دانشگاهها و مدارس باقی نمانده است. بنظر شما چه فاکتورهایی شرایط امسال را با سال گذشته متمایز میکند؟ عبارتی در یکسال گذشته چه اتفاقی افتاد، چه روندی طی شد، چه فاکتورهایی

صفحه ۳

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

از صفحه ۱ گفتگو با شهلا دانشفر

مساله بعد از اعتراضات گسترده ای که معلمان داشتند، با اعتصابات با شکوه و تجمعات هزاران نفره ای که در پایان سال گذشته برپا داشتند و با اتفاقاتی که در این مدت گذشته است، فضا را بیش از هر وقت ملتهب و پر جنب و جوش کرده است. از همین رو رژیم اسلامی نیز از هراس شروع سال تحصیلی و از سرگیری این اعتراضات و در ادامه تهاجمی که تلاش کرده است به اعتراضات کل جامعه وارد کند، در این فاصله دست بکار شده و ما شاهد زیر فشار قرار گرفتن بیشتر معلمان معترض و فعالین اعتراضات دور جدید معلمین از سوی رژیم هستیم. از جمله تعدادی از معلمان احکام اخراج و انفصال از خدمت و حتی تبعید به دیگر شهرها گرفته اند. و تعدادی از آنان که در اعتراضات اخیر معلمین دستگیر و زندانی شده بودند و با قید وثیقه از زندان آزاد شدند، در این مدت به دادگاه احضار شده و برای آنها احکام زندان و اخراج صادر شده است. همچنین رژیم تشکلهایی که معلمان در این مدت شکل داده اند را هدف قرار داده است و برای نمونه حکم انحلال کانون صنفی معلمان در کرمانشاه صادر شده است. این فشارها فضای اعتراض را شدت داده است. اکنون معلمان مترصد بازگشایی مدارس و جمع شدن دوباره و از سرگیری اعتراضاتشان به شکل سراسری و سازمانیافته هستند. همه جا بحث از ادامه این اعتراضات است. از جمله در همین فاصله نیز ما شاهد چندین حرکت اعتراضی از سوی معلمان بودیم. از جمله تجمع معلمان خمینی شهر، تجمع معلمان در میروان و تجمعات پی در پی معلمان حق التدریس در مقابل مجلس اسلامی است.

انترناسیونال: يك خواست محوری که از سوی معلمان در مبارزات/اخیرشان مطرح بود اجرای نظام هماهنگ حقوقها بود، جایگاه این خواست برای معلمان چیست؟

شهلا دانشفر: درست است، خواست محوری معلمان در اعتراضات دور اخیر اجرای نظام هماهنگ حقوقها بود. این خواست به لحاظ حقوقی

عبارت بود از هماهنگ کردن حقوق پرسنل نهادهای دولتی و هم طراز کردن آن در نهادهای وزارت خانه های مختلف. و مبارزات اخیر معلمان نیز از اعتراض به لغو لایحه ای که قبلا در زمان خاتمی به مجلس ششم رژیم اسلامی داده شده بود، شروع شد. اما همه میدانیم که اعتراض اصلی معلمان به نازل بودن سطح حقوق و دستمزدشان است که در این قالب بیان میشود. اعتراضشان به تبعیض موجود و موقعیت فرودست خود در جامعه است. از جمله در اعتراضات همین دوره معلمان دیدیم که آنها در کنار طرح خواست اجرای این طرح به مساله افزایش فوری سطح حقوقهایشان تاکید داشتند. گفتند که دیگر حاضر نیستند زیر خط فقر زندگی کنند. از افزایش اساسی سطح حقوقهایشان سخن گفتند و حتی در میان آنان صحبت از يك میلیون حداقل حقوق بود. معلمان در اعتراضاتشان خواست اجرای نظام هماهنگ حقوقها را مطرح کردند، اما در شعارها و اعتراضاتشان در واقع تبعیض و نابرابری در جامعه را مورد اعتراض قرار دادند. از جمله در اعتراضات سال ۸۱ بود که معلمان شعار میدادند نماینده مجلس ۶۰ میلیون و معلم ۶۰ هزار و با این شعار بطور واقعی بطور پایه ای تری تبعیض در جامعه را مورد حمله قرار دادند و توقع و تصویر معلم و کارگر را از زندگی و شغل و جایگاه اجتماعی و حقوقی آنها جدا کردند. بنابراین میتوانم بگویم که اینها خود يك پیشروی در جنبش اعتراضی معلمان بود که تاثیر خود را بر اعتراضات کارگران نیز گذاشت. اما اجازه بدهید که به نکاتی هم در مورد خود این خواست، یعنی اجرای نظام هماهنگ حقوقها، اشاره کنم.

واقعیت اینست که اگر نظام هماهنگ حقوقها اجرا شود، بهبودی ناچیز در سطح حقوق معلمان بوجود می آید و طبعاً ما از هر درجه از بهبود در وضعیت معلمان استقبال میکنیم. اما به نظر من منحصر کردن مبارزه معلم به طرح خواست اجرای نظام هماهنگ حقوقها، مبارزه مستقیم آنان برای خواست

مشخص و روشن افزایش حقوقها را به حاشیه میبرد. بعلاوه خواست اجرای نظام هماهنگ حقوقها فرمول مبهمی است که اگر توضیحی در کنارش نباشد، بطور واقعی برای جامعه روشن نیست که خواست معلمان چیست، و از چه چیزی باید حمایت کنند. و بالاخره اینکه ضعف دیگر طرح خواست به این صورت، مهار کردن مبارزه معلمان به مراجع دولتی و سردواندن آنهاست. بگذاریم از اینکه بطور واقعی نیز به اجرا درآمدن چنین طرحی، خود يك توهم آشکار است. بویژه در شرایطی که بن بست اقتصادی رژیم را فلج کرده است، رژیم اسلامی برای بقای خود هر روز تهاجم جدیدی را به سطح معیشت و زندگی کارگران وارد میکند، اجرای این طرح برای آن هزینه سنگینی دارد و تنها به آموزش و پرورش نیز محدود نمی ماند و دولت با تمام قوا در برابر آن می ایستد. از اینرو و با توجه به همه این نکات به نظر من منحصر کردن اعتراض معلمان به اجرای نظام هماهنگ حقوقها به سردرگمی و ناروایی در مبارزات معلمان شدت میدهد و حداقل امروز دیگر طرح خواست اجرای نظام هماهنگ از سطح مبارزات کنونی معلمان عقب تر است.

نتیجه اینکه دل خوش کردن معلمان به اجرای لایحه ای از سوی دولت و سردواندن آن توسط دولت و مجلس و غیره يك جنبه منفی منحصر کردن خواستهای معلمان به خواست اجرای نظام هماهنگ دستمزد است. بطوریکه تا همین جا نیز محدودیت های این خواست دیده ایم و طرح این خواست برای خود آنان نیز جایگاه مهم اولیه اش را ندارد. درست است که اعتراضات اخیر معلمان حول این خواست به حرکت افتاد ولی امروز بیش از هر وقت ضروری است که معلمان با خواستهای روشنی به جلو بیایند و در واقع پرچم مبارزه برای افزایش حقوقها و دستمزدها را که خواست کل جامعه است را به دست بگیرند. من شك ندارم که با این کار ما شاهد شکل گیری يك جنبش قدرتمند حول خواست افزایش دستمزدها و يك پیشروی بزرگ در اعتراضات معلمان و کارگران در جامعه خواهیم بود.

بدین ترتیب لب کلام من اینست که خواست اول معلمان افزایش اساسی سطح حقوقها ست و معلمان باید با طرح روشن همین خواست و تعیین مبلغی برای سطح حقوقی که مورد نظرشان است به جلو بیایند و حول آن متحد شوند و اعتراضاتشان را به پیش برند. این يك گام کلیدی در قدرتیابی مبارزات معلمان و جلب حمایت هر چه وسیعتر جامعه از اعتراضات آنان است.

اما به قسمت آخر سؤال شما یعنی در مورد خواستهای دیگر معلمان نیز اشاراتی میکنم. از دیگر خواستهای رفاهی معلمان ایجاد تسهیلات لازم برای تامین مسکن و بهداشت و درمان رایگان است. اما خواستهای معلمان به خواستهای رفاهی آنها محدود نمیشود. معلمان خواهان زوده شدن خرافات از کتب درسی شده اند. معلمان حق تشکل و حق اعتصاب را حقوق مسلم خود میدانند و برای آن مبارزه میکنند. معلمان خواهان آزادی بیان و عقیده خود هستند. اینها خواستهایی است که معلمان در اعتراضاتشان و به اشکال مختلف مطرح کرده اند. اما وقتی به شعارها و به فضای اعتراض معلمان نگاه میکنیم، شعارهایی چون معیشت، منزلت حق مسلم است، معلم، کارگر، دانشجو اتحاد اتحاد، ۲۸ سال گذشت پول نفت ما کجا رفت، ۲۸ سال گذشت عدالت کجا رفت و بالاخره شعار سوسیالیسم به پا خیز برای رفع تبعیض فضای واقعی مبارزات معلمان و خواستهای آنها را تصویر میکند.

انترناسیونال: مدارس باز میشوند و معلمان دوباره دور هم جمع میشوند. تاکیدات شما در ادامه/اعتراضاتی که معلمان داشته اند چیست؟

شهلا دانشفر: همانطور که اشاره کردم بعد از تعطیلات مدارس و اکنون با نزدیک شدن بازگشایی مدارس رژیم اسلامی فعالین و رهبران اعتراضی معلمان را زیر فشار اخراج و تبعید و زندان قرار داده است. بنابراین اولین گام اینست که با پاسخی قاطع سلاح سرکوب را از دست رژیم بگیریم. در این رابطه باید اعتراضی گسترده در حمایت از معلمان معترض و تحت فشار را در دستور فوری کار خود قرار دهیم. با اولتیماتوم دادن و با طومارهای

اعتراضی و تجمعات خود خواهان لغو احکام صادر شده برای آنان و لغو پرونده های معلمانی شویم که قرار است به دادگاه احضار و مورد محاکمه قرار گیرند. این يك گام مهم در ادامه مبارزات ماست. بویژه در این میان مدارسی که در آن همکارانمان از کار اخراج و تبعید شده و یا حکم بازداشت گرفته اند، باید پیشاپیش این حرکت قرار گیرند. همین جا لازمست تاکید کنم که در پیشبرد این اعتراض باید صدای این اعتراض را به سطح جهانی کشاند و باید تلاش کنیم که حمایت وسیع سازمانها و نهادهای آزادیخواه در سطح بین المللی را در اعتراض به این فشارها و لغو احکام صادر شده برای معلمان جلب کنیم. به نظر من موضوع جلب حمایت بین المللی از مبارزات معلمان یکی از حلقه های ضعیف مبارزات معلمان بوده است که در دورانی باید از این امکان و فرصت بیشتر و بصورت موثرتری استفاده شود.

بعلاوه همانطور که اشاره کردم معلمان خواستهای برحق داشتند که پاسخ نگرفته است. معلمان در پایان سال تحصیلی گذشته و در کوران اعتراضاتشان تاکید داشتند که به مبارزاتشان ادامه خواهند داد. باید خود را برای پیشبرد متحد و سازمانیافته این مبارزات آماده کنیم. از همین رو دومین گام اینست که معلمان خواستهای خود را بصورت بیانیه ای روشن بنویسند و حول این خواستها متحد شوند. خواستهای خود را به گوش جامعه برسانند و حمایت وسیع مردم بویژه خانواده های دانش آموزان و بخش های مختلف را به خود جلب کنند. بیانیه ای که خواست افزایش حقوقها و تعیین مبلغی روشن برای آن در صدر خواستهای معلمان قرار دارد. بیانیه ای که در آن معلمان اعلام میکنند که حق تشکل، حق اعتصاب و حق آزادی بیان و عقیده را حق مسلم خود میدانند و خواهان يك آموزش و پرورش انسانی و متناسب با استانداردهای امروز بشری هستند. همانطور که گفتم در شرایط کنونی، بازگشایی مدارس و دانشگاهها خود يك اتفاق مهم است، بدون شك امسال ما با جنب و جوش وسیعی در میان معلمان و دانشجویان روبرو خواهیم بود و باید به استقبال آن برویم. *

از صفحه ۱

گفتگو با نوید مینایی

تغییر کرد و جنبش اعتراضی در دانشگاهها اکنون کجا ایستاده است؟ نقاط قوت جنبش اعتراضی در دانشگاهها/ امروز چیست؟

نوید مینایی: به نظر من سال گذشته سال اتفاقات بسیار بزرگ، سال رادیکالیسم و اعتراضات سازمان یافته در دانشگاهها بود. اعتراضات دانشجویی با قدرت و رادیکالیسم فوق العاده ای پیش رفتند و نه تنها جمهوری اسلامی که در کل نظام سرمایه داری را هدف قرار دادند و بدیل سوسیالیسم را در مقابل جامعه نشانادند. البته این اتفاق در مجموع یک اتفاق ساده یا مثل رعدی در آسمان صاف و آرام و بی ابر جامعه نبوده است.

آنچه که امسال را از سال گذشته متمایز می کند وجود یک جریان اعتراضی قوی که بیشتر قدرتش در رادیکالیسم و همبستگی اش است، می باشد، ضمن اینکه تشکل یابی و تشکل پذیری نقطه قوت دیگر این جریان اعتراضی در دانشگاه می تواند باشد که در حال شکل گیری است. این را می توان در اعتراضات گسترده دانشجویی به دستگیری فعالین دانشگاه مازندران دید که موج بسیار عظیمی را در دانشگاهها به حرکت درآورد. یا اعتراضات به قوانین اسلامی برای پوشش و روابط دختر و پسر که در سطح وسیعی با اعتراض دانشجویان روبرو شد و مثلاً در دانشگاه شیراز و تربیت مدرس تهران با موفقیت کامل برای دانشجویان به پایان رسید. دانشگاه از بعد از ۱۶ آذر امسال شاهد یک اتفاق مهم بود و آن تثبیت هژمونی گرایش سوسیالیستی در دانشگاهها بود. حضور فعالین دانشجویی در عرصه های دیگر، به خصوص در اعتراضات و تجمعات کارگری و پذیرفتن افق کارگری یعنی سوسیالیسم و بردن این افق و الگو

در دانشگاهها توسط فعالین دانشجویی (برای نمونه ایجاد صندوق های کمک مالی برای خانواده های کارگران در اعتصاب در دانشگاه توسط دانشجویان چپ) و در پی آن بحث هایی که حول تشکل یابی و تحزب در میان دانشجویان در جریان است نشان دهنده یک اتفاقات مهم و پایه ایی در این بخش از جامعه است. امروز در پای بیانیه های اعتراضی امضای تشکل های دانشجویی مثل دانشجویان سوسیالیست ... یا چپ کارگری را می بینیم. این ها به نظرم نقاط عطفی در اعتراضات دانشجویی هستند. امروز می شود گفت اعتراضات دانشجویی و فعالین آن سوسیالیسم را به عنوان افق و آرمان طبقه کارگر برای ایجاد یک دنیای بهتر پذیرفته و تلاش می کنند آن را به دانشگاهها بیاورند. این یعنی کمونیسم مارکس.

انترناسیونال: سال گذشته با تشدید سرکوب همراه بوده است. دانشجویان زیادی دستگیر و اخراج شده و فشار بر فعالین دانشجویی تشدید شده است. با توجه به نزدیک شدن اول مهر و جمع شدن دوباره دانشجویان و دانش آموزان در مدارس و دانشگاهها چگونه باید به استقبال این شرایط رفت؟

نوید مینایی: با بازگشایی مدارس باید اعتراضات گذشته را با قدرت هر چه بیشتر ادامه داد و تقویت کرد. همانطور که گفتیم سال گذشته سال رادیکالیسم و سازمانیابی برای اعتراضات دانشجویی بود. گرایش ملی اسلامی دیگر حرفی برای گفتن ندارند و عرصه را به سوسیالیست ها باخته اند و به قول خود حکومتی ها سکولاریسم به طور جدی دانشگاهها را تهدید می کند. در تایید این ادعا تنها کافی

است به مطالبات، شعارها و سبک اعتراضات دانشجویی که دیگر توهمی به هیچ جناحی از حکومت ندارند توجه کنیم. البته هنوز متمم های گرایش غیر سوسیالیستی در دانشگاهها برای به دست گرفتن اوضاع تفلاهی می کنند ولی سیر عمومی و غالب اعتراضات به نفع چپ و سوسیالیسم است. این مقدمه را گفتیم که بگویم تهدید و سرکوب حکومت دلیلش چیست. سیر پیشروی اعتراضات دانشجویی با مشخصات بالا منحصر به دانشگاهها نیست. فعالین عرصه کودک، زنان و کارگران و معلمان همه و همه حکم به رفتن جمهوری اسلامی داده اند و حکومت برای بقای خود چاره ای ندارد جز سرکوب و اعدام. حکومتی که در وحشت مرگ به سر می برد و به هر وسیله ایی متوسل می شود. حالا چگونه می توان همین حکومت را بیشتر عقب راند؟ سوال اینست. به نظرم برای دانشجویان و دانش آموزان همانطور که شما هم گفته اید مهر ماه یعنی تجمع، یعنی همبستگی و این برای اعتراضات مردم یعنی "قدرت". حواسمان هست که حکومت طی تعطیلات تابستان امسال تعداد زیادی حکم تعلیق و اخراج ... صادر کرده است. سه دانشجوی پلی تکنیک هم در همین مدت در زندان و زیر شکنجه به سر می برند و موعده دادگاهشان به زودی و قبل از بازگشایی دانشگاهها است تا به اصطلاح از دانشجویان زهر چشم بگیرند. اگر فکر کنیم که مردم و جنبش اعتراضیشان شکست خورده و حکومت قدر قدرتی در راس کار است خوب حتما باید ماست ها را کیسه کرد و رفت خانه نشست و پشت درهای بسته به کل راهی که طی شده شک کرد و دنبال نقشه های جدید معجزه آسا بود. ولی اگر بدانیم حکومت از سراسرتیصال و ضعف و از موضع دفاعی دست به این

اقدامات می زند کلا شیوه برخوردمان با آن تعرضی خواهد بود. حکومتی که فرمانده لشکر سرکوبش از دانشگاهها با آن وضع بیرون انداخته شد و فاشیست خطابش کردند، یک حکومت مستاصل است. وقتی اتفاقات را کنار هم می بینیم و موقعیت اعتراضات داخلی و اعلام همبستگی های بین المللی با آن را می بینیم وضع بسیار وخیمی برای جمهوری اسلامی ترسیم می شود و این نقشه راه را روشن تر می کند که باید تعرض کرد و اعتراضات هر چه وسیعتری را سازمان داد. جبهه حکومت اسلامی در مقابل مردم بسیار آشفته و تحت فشار است و در عین حال با بحرانهای متعدد درونی مواجه است. شرایط برای تعرض گسترده آماده تر است.

دانشجویان و دانش آموزان با بازگشایی مدارس و دانشگاهها باز همدیگر را پیدا می کنند و قدرتمندتر می شوند. سال جدید باید سال ایجاد تشکل های سراسری سوسیالیستی با تکیه بر مجامع عمومی و شورا های دانشجویی و دانش آموزی باشد، همین امروز این تشکلات چپ و سوسیالیستی موجودند، باید گسترش و سازمانشان داد. باید در ظرف مناسبشان جمعشان کرد و افق سوسیالیستی بی کم و کاستی را در مقابلشان گذاشت و گیره اشان را رفع کرد و این دیگر کار ماست. سازمان دادن اعتراضات و فراخوان به اعتصاب و تعطیل کردن دانشگاهها برای آزادی دانشجویان زندانی و برچیده شدن بساط کمیته های انضباطی و حراست و بسیج و نهاد رهبری و جلوگیری از اخراج اساتید از دانشگاهها کار نیست شدنی که دانشجویان تجربه و توانش را دارند. با گسترش چنین اعتراضاتی به طور قطع میتوان گام های مهمی برای ایجاد تشکل های سراسری برداشت. *

تلفن تماس و شماره حسابهای کمک مالی:

کمک های خود را میتوانیید به این حسابها واریز کنید و یا از طریق تماس با واحدها و مسئولین حزب در کشور های مختلف تماس بگیرید و راهنمایی بخواهید.

شماره حساب ها:

انگلیسی:

Account nr. 45477981
Sort code: 60-24-23
Account holder: WPI
Branch: wood green
Bank: Nat West

سوئد:

پست جیرو 60-3 639 60
صاحب حساب IKK

آلمان:

Rosa Mai
Konto. Nr.: 583657502
Bankleitzahl: 37010050
Post Bank

اگر از ایران ارسال میکنید میتوانیید از طریق دوستانتان

در خارج به حساب های فوق واریز کنید، و یا با

شماره تلفن

۰۰۴۷۷۷۹۸۹۸۹۶۸

تماس بگیرید تا راه های دیگر را به شما معرفی کنیم تقاضا میکنیم در همه موارد میزان و مشخصات مبلغ واریز شده و اسمی که باید اعلام شود را به ما اطلاع دهید.

یک دنیای بهتر

برنامه

حزب

را بخوانید

و در سطح وسیع

توزیع کنید

لغو مجازات اعدام

مجازات اعدام باید فوراً لغو گردد. اعدام یا هر نوع مجازات متضمن تعرض به جسم

افراد (نقص عضو، تنبیه بدنی، و غیره) تحت هر شرایطی ممنوع است.

همچنین مجازات حبس ابد باید لغو شود.

از برنامه حزب کمونیست کارگری

گزارشی از تظاهرات روز ۷ سپتامبر در آلمان، سوئد و کانادا (گزارش شماره یک)

در پاسخ به فراخوان زندانیان سیاسی برای اقدام جهانی علیه اعدام و در دفاع از زندانیان سیاسی، حزب کمونیست کارگری مجموعه اقدامات متنوع و گسترده ای در دستور گذاشت. از پیکیتهای اطلاعاتی تا تظاهرات، از ملاقات با نهادها و سازمانهای کارگری و مدافع حقوق انسانی تا استفاده از رسانه ها برای مطلع کردن افکار عمومی، از برپائی نمایشگاه عکس و چادر و میزهای اطلاع رسانی تا توزیع گسترده اطلاعیه، بخشی از تلاش روزهای اخیر توسط حزب کمونیست کارگری در کشورهای مختلف بود.

اینجا گزارشی برخی از تظاهراتها و میزهای اطلاعاتی را میخوانید. در اطلاعیه بعدی گزارش سایر تظاهرات ها را به اطلاع میرسانیم.

آلمان: فرانکفورت

روز هفت سپتامبر در ادامه آکسیون موفق هفته گذشته در اعتراض به اعدامهای اخیر و برگزاری چندین میز اطلاعاتی و نمایشگاه عکس از جنایات جمهوری اسلامی و به یاد جانبازان راه آزادی، مراسمی در شهر فرانکفورت برگزار شد. ابتدا در مرکز شهر تجمع شد و سپس حاضرین بطرف رودخانه ماین راهپیمائی کردند. در طول راه با توزیع اطلاعیه رهگذاران را متوجه جنایات جمهوری اسلامی کردند و عده بیشتری به صف راهپیمائی پیوستند. بر روی پل بزرگ ماین در یک صف طولانی توقف کردند، به یاد جانبازان راه آزادی یک دقیقه سکوت اعلام شد و سهیلا کیانی یکی از سروده هایش را به یاد برادرش که جزو اعدام شدگان بود دکلمه کرد. سپس ترانه "مرا یاد کن" بصورت دستجمعی با احساسات پرشوری خوانده شد. عده ای با شنیدن این سرود به جمع اعتراضی حاضر پیوستند و سپس هرکدام گل رزی به یاد جانبازان به رودخانه انداختند.

هامبورگ:

در هامبورگ به مدت دو ساعت یک چادر اطلاعاتی و همزمان تظاهراتی مقابل کنسولگری جمهوری اسلامی برپا شد. تظاهرات کنندگان شعار دادند و با پلاکاردهای بزرگی که در دست داشتند و نیز چادری که برای اطلاع رسانی برپا شده بود توجه وسیع حاضرین را به خود جلب کردند.

کلن

در مرکز شهر کلن تجمع اعتراضی سازمان یافت و نمایشگاه عکسی از جنایات رژیم برپا شد تا توجه مردم را به آن جلب کنند. اطلاعیه هایی از حزب کمونیست کارگری را در میان مردم توزیع کردند و آخرین اطلاعات درمورد اوضاع زندانیان سیاسی در ایران و جنایات رژیم را به اطلاع مردم رساندند. در این تجمع محمد آسنگران طی سخنرانی پر شوری گفت ما به فراخوان زندانیانی در اینجا جمع شده ایم که خطر جانی فوری آنها را تهدید میکنند. و این زندانیان از همه مردم آزادیخواه خواسته اند که به موج اعدامها و برای آزادی زندانیان سیاسی اعتراض کنند. او همچنین اعلام کرد که روز ۱۰ اکتبر روز جهانی علیه اعدام باید با اعتراضات گسترده تر رژیم جنایتکار اسلامی را تحت فشار قرار دهیم و آنرا وادار به عقب نشینی کنیم. دولتها و پارلمانها را باید تحت فشار قرار دهیم که رژیم اسلامی را از مجامع بین المللی بیرون کنند و روابط دیپلماتیک با جمهوری اسلامی را قطع کنند.

برلین

فعالین حزب در برلین نیز با برپائی میز اطلاعاتی و نمایشگاه عکس از جنایات رژیم اسلامی و اعدامهای اخیر، عکسهایی در رابطه با سنگسار و اعدام همجنسگرایان و درگیریهای خیابانی دانشجویان با نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی، در یکی از خیابانهای شلوغ شهر توجه عابریں را بخود جلب کردند و با استقبال گرم مردم مواجه شدند. توزیع اطلاعیه ها و نامه های اعتراضی که به

زبانهای مختلف و خطاب به مردم و نهادهای مدافع حقوق انسان و سازمانهای کارگری نوشته شده بود، با ابراز انزجار شدید مردم از جمهوری اسلامی همراه بود. بسیاری از بازدید کنندگان خواستار برخورد قاطع دول اروپایی برای طرد رژیم اسلامی از مجامع بین المللی بودند.

مراسم قرائت گردید از خواستههای این تظاهرات حمایت کردند. بودیل کیبیل یوس نماینده پارلمانی از حزب محیط زیست، و ایرنه اوسکارشون از حزب سوسیال مسیحی در سخنرانی خود اعلام کردند که با تمام قوا جمهوری اسلامی را محکوم می کنند و تلاش خود را برای تاثیر گذاشتن بر

سوئد: استکهلم

روز ۷ سپتامبر در مرکز شهر استکهلم تظاهرات با شرکت مردم معترض به اعدام ها و سرکوب مردم توسط جمهوری اسلامی، با قدرت برگزار شد. پیا اطمیابی مجری برنامه، با خوشامد گویی به حاضرین برنامه را شروع کرد و اشاره کرد که این تظاهرات بخشی از سلسله فعالیت های گسترده است که برای متوقف کردن ماشین آدمکشی جمهوری اسلامی در دستور داریم. ملاقات با نمایندگان احزاب پارلمانی، نماینده وزرات امور خارجه و برپائی میزهای اطلاعاتی برای جلب افکار عمومی و تظاهرات، گوشه هایی از فعالیت های ماست. وی تاکید کرد یکی از اهداف ما لغو مجازات اعدام است و تا رسیدن به این هدف همچنان به فعالیت های خود ادامه خواهیم داد. پیا اطمیابی در طول برنامه نامه زندانیان سیاسی را به زبان انگلیسی برای حاضرین قرائت کرد.

نمایندگان چند حزب پارلمانی سوئد و چندین سازمان سیاسی در این تجمع سخنرانی کردند. حزب چپ و حزب مرکز با فرستادن پیام های کتبی که در

دولت سوئد برای برخورد جدی و قاطع با جمهوری اسلامی تشدید خواهند کرد. نماینده حزب محیط زیست ضمن نشان دادن عکس یکی از اعدامی های اخیر توسط جمهوری اسلامی گفت: این جنایتی است که جمهوری اسلامی علیه بشریت می کند، من هر روز ایمیل های زیادی از فعالین علیه اعدام دریافت می کنم که در آن گزارشات برخوردهای وحشیانه جمهوری اسلامی با مردم ایران در کوچه و خیابانها منعکس است. وی تاکید کرد که باید در یک هماهنگی بین المللی جمهوری اسلامی را زیر فشار قرار داد تا دست از این جنایات بردارد.

نماینده عفو بین الملل، یوهان اوسترانل، ضمن محکوم کردن اعدامها و سرکوبهای اخیر توسط جمهوری اسلامی گفت که عفو بین الملل تلاش می کند با بسیج افکار عمومی و جلب حمایت سازمان ملل به جمهوری اسلامی فشار بیاورند تا اعدامها را متوقف کند. وی به اعدام کودکان در ایران اشاره کرد و گفت امنستی یک کمپین مشخص علیه اعدام کودکان در ایران دارد و از جمهوری اسلامی بخاطر نقض قوانین بین المللی و اعدام نوجوانان و کسانی که زیر ۱۸ سال هستند به

سازمان ملل شکایت میکنند و میخواهد که از طریق مجامع بین المللی جمهوری اسلامی را وادار به توقف اعدام کودکان بکنند. وی در ادامه به ۱۰ اکتبر روز جهانی مبارزه علیه اعدام اشاره کرد و گفت که امنستی و دیگر سازمانهای حقوق بشر در این روز پیشنهادی را به سازمان ملل تسلیم می کنند که بر مبنای آن هیچ کشوری در دنیا حق ندارد قانون مجازات اعدام داشته باشد.

نماینده سازمان خبرنگاران بدون مرز، اوربان لوفکویست، ضمن محکوم کردن جمهوری اسلامی بخاطر سرکوب و اعدام، به سرکوب خبرنگاران، دستگیری و شکنجه و صدور حکم اعدام برای خبرنگاران در ایران اشاره کرد و گفت جمهوری اسلامی یکی از دولتهائی است که در صدر دولتهای سرکوبگر آزادی

بیان را به شدت نقض می کند و کسانی که مستقل می نویسند و مستقل فکر می کنند را به زندان و شکنجه تهدید می کند. وی به احکام اعدام دو خبرنگار، عدنان حسن پور و هیوا بوتیمار توسط جمهوری اسلامی شدیداً اعتراض کرد و خواستار لغو احکام اعدام این دو و همچنین لغو مجازات اعدام به طور کلی شد.

مهناز ماسوری از طرف کمپین بین المللی دفاع از حقوق زنان در ایران با اشاره به سرکوب سیستماتیک زنان در ایران، توضیح داد که سرکوب وحشیانه زنان در تابستان توسط جمهوری اسلامی نتوانست جنبش اعتراضی، آزادیخواهان و برابری طلبانه زنان را به سکوت بکشاند. این سرکوب با مقاومت وسیع زنان و جوانان در ایران و اعتراض بین المللی علیه جمهوری اسلامی روبرو شد. وی سپس با توضیح بیحقوقی زنان در جمهوری اسلامی، این حکومت را با دولت آپارتاید آفریقای جنوبی مقایسه کرد و گفت باید دنیا همان کاری را با جمهوری اسلامی بکند که با دولت آپارتاید آفریقا کرد. وی قطع رابطه سیاسی دولتهای اروپایی با جمهوری اسلامی را خواست مردم

ایران دانست و تاکید کرد که برای رسیدن به این خواست با تمام قدرت و با اتکا به بسیج افکار عمومی به دولتهای اروپایی فشار خواهیم آورد و بطور جدی از دولت سوئد می خواهیم که به خواست افکار عمومی احترام بگذارد.

سخنران حزب کمونیست کارگری، محمد امیری ضمن محکوم کردن شدید دولت سوئد برای ارتباط سیاسی و مذاکراتی که هم اکنون با نمایندگان جمهوری اسلامی دارد تاکید کرد که ما زندانیان سیاسی را تنها نخواهیم گذاشت. ما بیدرنگ بدنبال ارسال نامه زندانیان، فعالیتهای سراسری و متنوعی در سطح جهان سازمان دادیم تا افکار عمومی را علیه جمهوری اسلامی و جنایاتش بسیج کنیم و دول غرب را تحت فشار قرار دهیم که در مقابل سرکوبها و اعدام های جمهوری اسلامی عکس العمل قاطعی از خود نشان دهند. محمد امیری تاکید کرد که این فعالیتهای همچنان به اشکال مختلف ادامه خواهد داشت و حزب کمونیست کارگری با تمام قوا تلاش خواهد کرد که با بسیج مردم و افکار عمومی بین المللی یکبار دیگر جمهوری اسلامی را به عقب براند.

رحیم یزدان پرست از سوی فدراسیون سراسری پناهندگان سخنرانی کرد و در سخنرانش به فرار هزاران انسان از جهنم جمهوری اسلامی اشاره کرد و تاکید کرد که سرکوب ها و اعدام ها یکی از دلایل اصلی فرار مردم از جمهوری اسلامی است. وی ضمن اشاره به اینکه جمهوری اسلامی کشور امنی نیست، تاکید کرد که دولتهای اروپای از تایید این موضوع طفره می روند و چشمانشان را بر جنایات جمهوری اسلامی می بندند. وی خواستار شناخته شدن جمهوری اسلامی به عنوان یک کشور نا امن و

قطع روابط سیاسی دولت سوئد با جمهوری اسلامی شد.

سخنران بعدی جمشید اطمینانی کادر حزب کمونیست کارگری بود که در سخنرانش به شدت به دولت سوئد حمله کرد و دوگانگی سیاست های دولت سوئد را افشاء کرد. وی همچنین مدیای سوئد را مورد انتقاد شدید قرار داد و گفت وقتی کاریکتوری از پیغمبر اسلام چاپ می شود، مدیای سوئد اعتراض مسلمانان را بطور وسیع منعکس میکنند اما در برابر جنایات دولت اسلامی ایران که کودکان زیر ۱۸

جمعیت حاضر را دعوت کرد که با استقبال خود از فعالیتهای و سمینارهای علیه اعدام در ۱۰ اکتبر روز جهانی علیه اعدام، جمهوری اسلامی را زیر فشار هر چه بیشتر برای لغو مجازات اعدام قرار دهیم. وی همچنین پیام اصغر کریمی رییس هیئت دبیران حزب کمونیست کارگری را به حاضرین، قرائت کرد.

گوتنبرگ:

در گوتنبرگ دومین روز تحصن با موفقیت ادامه یافت. در پاسخ به فراخوان زندانیان سیاسی و

محکومین به اعدام، تشکیلات گوتنبرگ حزب کمونیست کارگری نیز هماهنگ با اقدام جهانی علیه سرکوب و اعدام در ایران اقدام به برگزاری تحصن اعتراضی بمدت سه شبانه روز از روز ۶ تا ۸ سپتامبر کرد. این تحصن در چادر بزرگی در میدان اصلی شهر، میدان گوستاو آدولف برپا شده است. دور تا دور چادر و داخل چادر نمایشگاه بزرگی از عکسهای اعدامها، شکنجه و سرکوب و حمله وحشیانه رژیم به زنان برپاست که توجه بسیار زیاد عابریں را بخود جلب می کند. مردم دسته دسته به محل تحصن می آیند و با دیدن عکسها و شنیدن توضیحات فعالین در محل ضمن ابراز همدردی با زندانیان سیاسی و اعلام انزجار از وحشیگریهای

حکومت اسلامی، طومار اعتراضی تهیه شده را امضا می کنند. موجی از احساسات انسانی و همدردی با زندانی سیاسی و مخالفت با اعدام در فضای تحصن جاری است. صدها نسخه از بیانیه زندانیان سیاسی بزبانهای سوئدی و انگلیسی و فارسی و همچنین نامه های مینا احدی دبیر کمیته بین المللی علیه اعدام به عفو بین الملل، شهلا دانشفر مسئول کمیته همبستگی کارگری حزب کمونیست کارگری، نوید مینایی مسئول سازمان جوانان کمونیست، بهروز مهرآبادی سخنگوی کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی و اطلاعاتیه پشتیبانی فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی در میان مراجعه کنندگان پخش شده است.

تا کنون بیش از دوهزار امضا علیه سرکوب در جمهوری اسلامی و برای لغو حکم اعدام جمع آوری شده است. روزنامه محلی گزارشی از تحصن و فراخوان زندانیان سیاسی بچاپ رساند. خبرنگار یک روزنامه اسپانیایی نیز ضمن مصاحبه گزارش تصویری نیز از محل تحصن تهیه کرد. خبرنگاران تلویزیون کانال جدید نیز امروز گزارشی همراه با مصاحبه با شرکت کنندگان در تحصن تهیه کردند. تعداد زیادی از رادیوهای فارسی زبان شهر ضمن حمایت از خواسته زندانیان سیاسی به تبلیغ در مورد تحصن پرداخته اند.

همچنین در ساعت ۳ بعدازظهر روز شنبه ۸ سپتامبر تظاهراتی نیز علیه سرکوب و اعدام در ایران و با هدف جلب پشتیبانی افکار عمومی مردم آزادیخواه و برای رساندن پیام زندانیان سیاسی و محکومین به اعدام برگزار خواهد شد. تحصن تا شنبه شب ۸ سپتامبر ادامه خواهد داشت.

کانادا: تورنتو

روز ۷ سپتامبر ساعت ۳ بعد از ظهردهها نفر در مقابل پارلمان ایالتی انتاریو گرد آمدند و علیه سرکوبها و اعدامهای اخیر جمهوری اسلامی دست به اعتراض زدند. فعالین حزب در حالیکه پلاکادر های اعتراضی و عکسهای از اعدامیان را در دست داشتند علیه جنایات جمهوری اسلامی افشاگری کردند. در این تجمع اعتراضی سخنرانی هائی از جانب فعالین حزب کمونیست کارگری و سایر سازمانهای آزادیخواه صورت گرفت. از طرف حزب کمونیست کارگری بابک یزدی عضو کمیته مرکزی حزب و سردار عبدالله از طرف حزب کمونیست کارگری چپ عراق سخنرانی کردند. در ادامه علی مشرف یکی از فعالین سیاسی از افغانستان، حسن گلزار از جانب کانون خاوران، پدی محمودی عضو کمیته مرکزی حزب و نماینده فدراسیون سراسری پناهندگان، سوچین از جانب نهاد سکولاریستهای کانادا، محمود احمدی از طرف حزب اتحاد کمونیسم کارگری و سومیا از جانب حزب کمونیست پاکستان پشت میکروفون قرار گرفته و علیه جمهوری اسلامی و جنایت این رژیم سخنانی کردند. در طول برنامه جمشید هادیان عضو کمیته مرکزی حزب در چند نوبت به زبان انگلیسی صحبت کرد و اطلاعاتیه زندانیان را برای حضار قرائت نمود. این تجمع پس از ۲ ساعت پایان یافت.

تشکیلات خارج کشور

حزب کمونیست کارگری ایران

شنبه ۸ سپتامبر ۲۰۰۷،

۱۶ شهریور ۱۳۸۶

خبری از وضعیت کارگران زندانی سندیکای شرکت واحد

داوود رضوی آزاد شد، همایون جابری قرار آزاد شود، ابراهیم مددی دو ماه حکم بازداشت داشته است

کارگران واحد فرامیخواندو تجمع اعتراضی در خرم آباداعتراضی زدند.فت دستمزدهایشان به مدت ۵ ماه و عدم راه اندازی خط تولید این صفحه ۷

همچنین حاکی است که ابراهیم مددی، عضو هیأت مدیره این سندیکا دو ماه حکم بازداشت داشته که يك ماه از این دو ماه را تاکنون در زندان بسر برده است.

و شيقه ۵۰ میلیون تومانی آزاد شد و قرار است که همایون جابری، یکی دیگر از فعالین این سندیکا، امشب، ۹ سپتامبر با قرار وثيقه ای به همین مبلغ آزاد شود. این خبر

بنابه خبری که امروز به دست حزب کمونیست کارگری ایران رسیده است، داوود رضوی، یکی از فعالین سندیکای کارگران اتوبوسرانی تهران و حومه، دیشب، ۸ سپتامبر با قرار

بنابه خبری که امروز به دست حزب کمونیست کارگری ایران رسیده است، داوود رضوی، یکی از فعالین سندیکای کارگران اتوبوسرانی تهران و حومه، دیشب، ۸ سپتامبر با قرار

تظاهرات و فعالیت در سوئد، فنلاند، کانادا، فرانسه و ترکیه به مناسبت ۷ سپتامبر

(گزارش شماره دو)

سوئد: گوتنبرگ

سخنرانی کرد.

مالمو

روز شنبه ۷ سپتامبر تظاهرات در مرکز شهر برگزار شد و با استقبال گرم ایرانیان مقیم این شهر و مردمی که شاهد این تظاهرات بودند قرار گرفت. این تظاهرات با فراخوان واحد فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی در این شهر، انجمن همبستگی ایران و سوئد و انجمن ایران و سوئد برگزار شده بود.

مردم با علاقه نامه اعتراضی به جمهوری اسلامی را امضا می کردند و اطلاعیه ها را می گرفتند و به نمایشگاه عکس خیره می شدند. مردم از خواست "اعدامها را در ایران متوقف کنید" که بر روی باندرول بزرگی نیز نوشته شده بود حمایت می کردند. در جریان این تظاهرات تعداد زیادی بروشور اطلاعاتی توزیع شد و پتیشن علیه اعدام و علیه جمهوری اسلام توسط تعداد قابل توجهی از مردم امضا شد. در مراسم نامه و فراخوان زندانیان به زبان سوئدی چند بار توسط خانم فرحناز خوانده شد.

حسن صالحی عضو دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری و دبیر فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی در شهر مالمو در چند نوبت برای مردم صحبت کرد. او به این اشاره کرد که اعدامها در ایران ناشی از استیصال جمهوری اسلامی و ترس از مردمی است که از هر طرف به اعتراض برخاسته اند. اعدام عمل شنیعی است که باید توسط مردم دنیا و دولتها محکوم شود.

بابک رحیمی از انجمن همبستگی ایران و سوئد در سخنرانی به این اشاره کرد که جمهوری اسلامی به قدری گستاخ است که حتی دولت سوئد را مورد انتقاد قرار می دهد که چرا به آنچه در روزنامه ها و مدیای سوئد منعکس می شود کنترل ندارد. از طرف جامعه شناسان بدون مرز نیز در محکومیت اعدامها سخنرانی شد.

سخنران آخر خانم آنیکا اریکسون از سازمان ابتکار فمینیستی بود که به شدت این اعدامها را محکوم کرد و خواهان آزادی کلیه زندانیان سیاسی در ایران شد. او در تمام طول این تظاهرات با مردم حرف می زد و حمایت آنها را جلب می کرد.

لازم به توضیح است که در روزهای گذشته ملاقاتی از طرف برگزار کنندگان تظاهرات با نماینده

حرکت را امضا کردند. فراخوان زندانیان سیاسی و اطلاعیه های دیگر در محکومیت اعدامهای اخیر در ایران در میان عابریان و بازدید کنندگان توزیع گردید. در اطراف چادر شعارهای مختلفی از جمله اعدام قتل عمد دولتی است، جمهوری اسلامی رژیم اعدام، شکنجه، کشتار و سنگسار، زندانی سیاسی آزاد باید گردد، رژیم اسلامی باید از جامعه جهانی اخراج

بخش بین المللی حزب سوسیال دمکرات در مالمو آقای استن سونسون ملاقاتی صورت گرفت. نماینده این حزب ضمن حمایت از تظاهرات ۷ سپتامبر، طی نامه ای مجازات اعدام را محکوم کرد و نوشت که هیچ دولتی حق ندارد انسانها را به علت نظرات سیاسی شان زندانی و اعدام کند. پیام پشتیبانی او نیز در تظاهرات قرائت گردید.

چیزی که در این تظاهرات جلب توجه می کرد این بود که همه با دلسوزی و با عزمی راسخ به میدان آمده بودند تا برای آزادی زندانیان سیاسی و توقف اعدامها کاری کنند، و این احساس شفاف و دلگرمی زیادی ایجاد می کرد.

فنلاند، تامپره:

روز جمعه ۷ سپتامبر در مرکز شهر تامپره، میز اطلاع رسانی و نمایشگاه عکسی توسط فعالین حزب برپا شد. مردم دسته دسته از میز اطلاعاتی و نمایشگاه عکس دیدن کردند و پتیشن مربوط به این

گرد / فعالین کارگری باید بدون قید و شرط از زندان آزاد گردند، رژیم اسلامی حکومت ترور، به زبان فنلاندی نصب شده بود و توجه مردم را بخود جلب میکرد.

کانادا، ونکوور:

فعالین حزب کمونیست کارگری ایران و فدراسیون پناهندگان ایرانی در ونکوور از ساعت ۳ تا ۷ بعد از ظهر روز ۷ سپتامبر در مقابل آرت گالری در مرکز شهر ونکوور اقدام به برگزاری نمایشگاه عکس و میز اطلاعاتی نمودند.

شمار زیادی از شهروندان ایرانی -کانادایی و تعداد زیادی از عابریان با دیدن عکسهای اعدامهای اخیر و شعارهای آزادی زندانیان سیاسی، توقف اعدامها و پایان دادن به مجازات اعدام در ایران، همبستگی و پشتیبانی خود را با مردم ایران علیه جمهوری اسلامی اعلام میکردند.

بحثهای بسیار سازنده و زنده ای بین بازدیدکنندگان از نمایشگاه عکس و میز اطلاعاتی و فعالین

حزب در مورد اوضاع جاری ایران و علل جنایت گسترده اخیر جمهوری اسلامی علیه مردم صورت گرفت و شماری از بازدیدکنندگان تمایل خود برای رابطه نزدیکتر و همکاری با فعالین حزب در دفاع از حقوق انسانی مردم در ایران را ابراز داشتند.

فرانسه، لیون:

روز ۹ سپتامبر در شهر لیون فرانسه آکسیون اعتراضی علیه اعدام و سرکوب در ایران و در پاسخ به فراخوان زندانیان سیاسی سازمان داده شد. فعالین حزب که تعدادی از آزادیخواهان این شهر و جمعی از سوسیالیست های فرانسوی آنها را همراهی میکردند به جمع آوری امضا از مردم علیه جمهوری اسلامی و اعدام پرداختند و با استقبال گرم مردم مواجه شدند.

ترکیه:

فعالین حزب در اعتراض به موج گسترده سرکوب و اعدام توسط جمهوری اسلامی، فعالین حزب در ترکیه نیز همراه با سایر کشورها اقداماتی را در دستور گذاشتند.

بیانیه ۲۶ نفر از زندانیان سیاسی و بیانیه اول آنها، و نیز نامه های کمیته علیه اعدام، کمیته همبستگی بین المللی کارگری و سازمان جوانان کمونیست به ترکی ترجمه شد و به سازمانهای مختلف مدافع حقوق انسان، به روزنامه ها سایتها و سایر رسانه های ترکیه ارسال گردید و در قسمت ترکی سایت حزب کمونیست کارگری نیز قرار گرفت.

فراخوان ۲۶ زندانی سیاسی به اقدام جهانی در ۷ سپتامبر در نشریه OZGUR HABER و نامه مشترک مینا احدی و سازمان دفاع از حقوق بشر در آلمان در نشریه BIRGUN و BIANET درج شد. بدنبال انتشار این نامه ها در این روزنامه ها تعدادی از فعالین سیاسی و سوسیالیست های ترکیه با

گوشه ای از فعالیت در داخل کشور علیه سرکوب و اعدام به مناسبت ۷ سپتامبر (گزارش شماره سه)

فراخوان زندانیان سیاسی علیه اعدام به مناسبت ۷ سپتامبر (۱۶ شهریور) جنب و جوش قابل توجهی را در میان کارگران، جوانان و دانشجویان نقاط مختلف کشور دامن زد. از جمله جمع‌هایی از ۱۹ مرکز کارگری در شهرهای جنوبی

نورد و لوله‌افروز، کارگران صنایع فولاد اهواز، پتروشیمی بندر امام، پتروشیمی فن آوران، پتروشیمی اروند، پتروشیمی مارون، پتروشیمی فجر، پتروشیمی فارابی، پتروشیمی کارون، پتروشیمی غدیر، ماشین‌سازی

ارسال شده است این پلاکاردها به مدت ده ساعت تا روز بعد در معرض دید تعداد زیادی از کارگران قرار گرفت. کارگران عسلویه بدین‌طریق در این اقدام جهانی هم‌دوش سایر کارگران و مردم آزادیخواه در سراسر جهان شرکت کردند.

از دیگر اقدامات قابل توجه، قرائت فراخوان زندانیان سیاسی در مراسم خاوران بود. فعالیت قابل توجه دیگر از طریق کمپین آزادی پلی تکنیک صورت گرفت. طبق گزارشی از این کمپین، تعداد قابل توجهی از دانشجویان، جوانان و مراکز کارگری از اقدام جهانی ۷ سپتامبر حمایت کردند. از جمله ۳۵۰ نفر از جوانان محلات مختلف آریاشهر، تهرانپارس، اقدسیه،

تبریز، تراکتورسازی تبریز، پالایشگاه تبریز، پتروشیمی تبریز و کارخانه سیمان صوفیان تبریز. در عسلویه در پاسخ به فراخوان زندانیان سیاسی به اقدام جهانی ۷ سپتامبر، جمعی از کارگران دست به ابتکاری جالب زدند و سه پلاکارد با مضمون "نه به اعدام، زندان و شلاق برای ۱۳ کارگر سندانج نه" در مسیر جاده عسلویه - نخل تقی نصب کردند. طبق گزارشی که به حزب

کشور و نیز تبریز با صدور اطلاعیه‌هایی اعدام‌ها را محکوم کردند، خواهان آزادی فوری و بی‌قید و شرط زندانیان سیاسی شدند و از اقدام جهانی ۷ سپتامبر حمایت کردند. این مراکز عبارتند از: کارگران شرکت کشت و صنعت کارون شوشتر، کارگران شرکت کشت و صنعت شعبیه شوشتر، کارگران شرکت کاغذ سازی کارون شوشتر، کارگران نیشکر هفت تپه، کارگران

حسین آباد، مبارک آباد، عشرت آباد، افسریه، تجریش، یافت آباد، شهرآرا، گیشا، شهرک غرب، تعدادی از کسبه خیابان جمهوری، تکیه دولت و بازار بزرگ تهران با ارسال نامه‌ای به کمپین آزادی پلی تکنیک، از این کمپین برای لغو مجازات اعدام در سراسر دنیا و همچنین درخواست کمک زندانیان حمایت کردند. تعدادی از خانواده‌های جانب‌اختگان در کرج، کرمانشاه

سایت حزب: www.wpiran.org
سایت روزنه: www.rowzane.com
نشریه انترناسیونال: www.international.com
سایت کانال جدید: www.newchannel.tv

آدرس تماس با حزب:
Tel: 0046-739318404
Fax: 0046-8 6489716
Email: markazi.wpi@gmail.com

آدرس پستی
I.K.K
Box: 2110
127 02 Skärholmen - Sweden

دفتر مرکزی حزب

Tel: 0046-739318404
Fax: 0046-8 6489716
markazi.wpi@gmail.com

قطعنامه از فراخوان زندانیان سیاسی حمایت کرده‌اند. نفرت و انزجار از جمهوری اسلامی و اعدام‌ها و سرکوب‌های رژیم همه جا موج میزند. مردم ایران خواهان پایان دادن به اعدام‌ها و لغو مجازات غیرانسانی اعدام هستند. این خواست امروز بیش از هر زمان در میان مردم جا افتاده است و هر اعدامی توسط جمهوری اسلامی تنها به گسترش و تعمیق انزجار و اعتراض مردم مواجه می‌شود.

و کردستان، تعدادی از کارگران ماشین‌سازی پارس (تهرانپارس و اتوبان کرج)، تعدادی از کارگران و دفاتر فنی شرکت‌های نیرو محرکه، لاله، تهران جنوب، همپا، سکوسازان، جوشکاران سایت مارون در ماهشهر عسلویه، جمعی از دانشجویان سندانج، کامیاران، بیجار و بوکان، تعدادی از جوانان شهرستان خاش در استان سیستان و بلوچستان، دانشجویان سوسیالیست دانشگاه آزاد و رازی کرمانشاه نیز از فراخوان زندانیان سیاسی و اقدام جهانی ۷ سپتامبر علیه اعدام و در دفاع از زندانیان سیاسی حمایت کردند.

تعداد دیگری از نهادهای مدافع زندانیان و مدافع آزادی‌های سیاسی نیز با ارسال نامه و یا امضای

آزادی، برابری، حکومت کارگری مرگ بر جمهوری اسلامی زنده باد جمهوری سوسیالیستی حزب کمونیست کارگری ایران ۹ سپتامبر ۲۰۰۷، ۱۸ شهریور ۱۳۸۶

از صفحه ۵ خبری از وضعیت ...

شرکت روز ۹ تیر در مقابل استاند. حزب با تبریک به خانواده و رفقای داوود رضوی و همایون جابری به خاطر آزادی این دو تن، ادامه بازداشت ابراهیم مددی را قویا محکوم کرده و خواهان آزادی بدون قید و شرط وی و همه زندانیان

گرمی از طرف مردم در خیابانها موجد شد و به تحکیم همبستگی با مردم ایران منجر شد. این مجموعه زمینه را برای تداوم حرکتی قدرتمندتر علیه جمهوری اسلامی، علیه اعدام و سرکوب در ایران فراهم کرد. حزب کمونیست کارگری قاطع و مصمم فعالیت هفته‌های اخیر علیه اعدام و سرکوب در ایران را ادامه خواهد داد و همه مردم آزادیخواه را به گسترش اعتراض علیه جمهوری اسلامی و برای سرنگونی این حکومت کثیف و جنایتکار فرامیخواند.

تشکیلات خارج کشور
حزب کمونیست کارگری ایران
۹ سپتامبر ۲۰۰۷، ۱۸ شهریور ۱۳۸۶

از صفحه ۶ گزارش شماره ۲

ها و تظاهرات‌های روزهای ۷ و ۸ سپتامبر انعکاس نسبتا وسیعی در برخی رسانه‌های فارسی زبان بین‌المللی و محلی یافت. صدها سازمان و نهاد مدافع حقوق انسان و سازمان‌های کارگری در جریان فراخوان زندانیان سیاسی و اعدام‌های اخیر در ایران قرار گرفتند و بعضا با ارسال نامه به جمهوری اسلامی و یا امضای قطعنامه و نامه پشتیبانی از ۷ سپتامبر استقبال کردند و جمهوری اسلامی را محکوم کردند و خواهان پایان دادن به اعدام شدند. یک وجه مهم این حرکت برپائی چادر، نمایشگاه عکس و میزهای اطلاع‌رسانی در مراکز شهرها بود که با استقبال

فعالین حزب کمونیست کارگری تماس گرفته و نگرانی خود را از اعدام‌ها و موقعیت زندانیان سیاسی در ایران اعلام کردند و اطلاع دادند که اقداماتی را در دفاع از زندانیان سیاسی و علیه اعدام‌ها در ایران در دستور خواهند گذاشت. فعالین حزب همچنین با تعدادی از رهبران سازمان‌های کارگری در این کشور تماس گرفته و خواهان حمایت آنها از زندانیان سیاسی و اعتراض به اعدام‌ها در ایران شدند. بعلت عدم دریافت گزارش از برخی از تظاهرات و بیکت‌ها، در این اطلاعیه به آنها اشاره‌ای نشده است. لازم به توضیح است که فعالیت

اعتراض قدرتمند و متحدانه کارگران نیشکر هفت تپه

طبق خبری که امروز چهارشنبه، ۲۱ شهریور، برابر با ۱۲ سپتامبر ۲۰۰۷ منتشر شد، تمامی ۵۰۰۰۰ کارگر شرکت نیشکر هفت تپه در اعتراض به عدم دریافت دستمزدهایشان دست به اعتراض زدند. این کارگران چندین ماه است که برای دریافت دستمزدهایشان با مسئولین مختلف جمهوری اسلامی مذاکره کرده اما هر بار با وعده‌های پوچ و توخالی‌شان مواجه شده‌اند.

اما آخرین مذاکراتی که کارگران با مسئولین این شرکت که گویا یک آخوند است داشته‌اند، با این جواب روبرو شده‌اند که در حال حاضر حقوقی به کارگران پرداخت نخواهد شد و کارگران باید منتظر این بمانند تا شرکت ماشین آلات و زمین‌های زراعی شرکت را به فروش برساند و بعد حقوق کارگران را بپردازد! کارگران شرکت نیشکر هفت تپه از اوایل سال ۱۳۸۵ تاکنون برای

رسیدن به مطالباتشان دهها بار اعتصاب کرده و دست به تحصن زده‌اند. این کارگران ماه گذشته نیز در نامه‌ای به رئیس سازمان بین‌المللی کار، ILO، اعلام کردند که در صورتی که به مطالباتشان رسیدگی نشود دست به اعتصاب خواهند زد. این آلتیماتوم کارگران مسئولین حکومت را وادار به پرداخت بخشی از دستمزدهای معوقه‌شان کردند؛ که خبر مشروح آن

را در اطلاعیه‌ای در روز ۲۵ اوت منتشر کردیم. کارگران هفت تپه در یکی دو سال گذشته نشان داده‌اند که بدون مبارزه‌ای متحد و میلیتانت بر علیه رژیم هاری که نان شب فرزندانسان را گروگان می‌گیرد، راه به جایی برده نمی‌شود. حزب کمونیست کارگری از مطالبات کارگران شرکت نیشکر هفت تپه حمایت کرده و از همه مردم، بخصوص مردم هفت تپه

میخواهد که کارگران نیشکر هفت تپه را مورد بیشترین حمایت خود قرار بدهند.

آزادی، برابری، حکومت کارگری
مرگ بر جمهوری اسلامی
زنده باد جمهوری سوسیالیستی

حزب کمونیست کارگری ایران
۲۱ شهریور ۱۳۸۶
۱۲ سپتامبر ۲۰۰۷

از صفحه ۱ ۱۰ اکتبر (۱۸ مهر) ...

و گفتگو، تا شعار نویسی بر در و دیوار شهر و محیط کار و مدرسه، و بهر شکل ممکن باید علیه اعدام به میدان آمد. اکثریت عظیم مردم ایران شدیداً مخالف اعدام و حکومت اعدام‌اند. این نفرت و نارضایتی باید به جنبشی سازمان یافته تبدیل شود.

مجازات اعدام در هیچ کجای دنیا نظیر جمهوری اسلامی، چنین گسترده و وحشیانه علیه مردم به کار گرفته نمی‌شود. جمهوری اسلامی بیش از صدهزار نفر از بهترین عزیزان ما را اعدام کرده است. و از آنسو جنبشی عظیم و پرقدرت علیه اعدام که در بطن جامعه ایران وجود دارد کم نظیر است. جنبش علیه اعدام در ایران همان نیرویی است که در اعتراض به حکم اعدام کبریا رحمانپورها به میدان آمد، برای نجات جان نازنین فاتحی پیاخاست، و در ۷ سپتامبر در پاسخ به فراخوان زندانیان به حرکت درآمد. ۱۰ اکتبر (۱۸ مهرماه) فرصت کم نظیری را فراهم می‌آورد تا این جنبش با توانی صدار بیشتر در مقابل جمهوری اسلامی و اعدام هایش بایستد و صدایش را رساتر از همیشه به گوش جهان برساند.

در خارج کشور:

روز ۱۰ اکتبر همه جا در سراسر جهان باید دست به اجتماعات بزرگ زد و خواهان ممنوعیت اعدام در ایران و در سراسر جهان شد. باید به میدان آمد و جمهوری اسلامی و دول آمریکا و چین و سایر دولتهای اعدام کننده را بشدت محکوم کرد. باید به میدان آمد و همراه با مردم

رتبه اول را در جهان دارد، مورد اعتراض جهانی قرار خواهد گرفت. در ۱۰ اکتبر همه سرها به سوی ایران خواهد چرخید و این بهترین فرصت است تا کل جامعه ایران به همراه همه مردم آزاده دنیا اعلام دارد که اعدام محکوم است. که اعدام یک جنایت سازمان یافته و با نقشه دولت است و باید همه جا ممنوع شود. که اعدام برای مرعوب کردن جامعه و اعلام قدرقدرتی جنایتکاران دولتی صورت می‌گیرد. که اعدام اعلام حاکمیت بی حرمتی برای جان انسان است، قرون وسطائی و وحشیگری است و باید به زباله دان تاریخ فرستاده شود. حزب کمونیست کارگری همه شما مردم آزاده را فرامیخواند تا در ۱۰ اکتبر بهر شکل که می‌توانید علیه اعدام به میدان آیید.

کارگران، معلمان، زنان، جوانان، دانشجویان و دانش آموزان! ۱۰ اکتبر فرصتی است تا به همراه باقی جهان در مقابل این جنایت شنیع دولتی بایستیم و آنرا در هر شکل و شمایلش محکوم کنیم. در هر کارخانه، در هر دانشگاه و مدرسه و کلاس درس، در هر محله و هر اجتماعی، مجازات اعدام، این جنایت شنیع دولتی را محکوم کنیم. حدود یکماه فرصت هست که برای ۱۰ اکتبر (۱۸ مهر) تدارک ببینیم و به شکلی هرچه قدرتمندتر اعتراض جمعی خود را بیان کنیم. از جمع آوری طومار و ارسال آن برای مقامات و سازمان‌های بین‌المللی مخالف اعدام گرفته، تا برپایی اجتماعات، مراسم سخنرانی و بحث

در ایران در مقابل حکومت صدهزار اعدام دست به اعتراض زد و دنیا را بر سرش خراب کرد. حدود یکماه فرصت داریم که همه جا در خیابانها و میادین شهرها، در تماس با سازمانها و نهادهای مدافع حقوق انسان، مردم هرچه بیشتری را به میدان بکشیم، متوجه این عمل شنیع دولتها کنیم و علیه دول اعدام کننده و علیه حکومت سنگسار و اعدام جمهوری اسلامی به میدان آوریم. این فرصت را باید مغتنم شمرد. باید با تلاش همه جانبه فعالین عرصه های مختلف و با تلاش شبانه روزی برای کشاندن توده های وسیع مردم به اعتراض علسنی و وسیع و سازمان یافته روز ۱۰ اکتبر را به یک نقطه عطف در پیشروی علیه اعدام و رژیم صدهزار اعدام تبدیل کرد. حزب کمونیست کارگری در روز ۱۰ اکتبر (۱۸ مهر) چه در داخل کشور و چه در خارج کشور با تمام قوا علیه اعدام بطور کلی و بویژه بر علیه جمهوری اسلامی به میدان خواهد آمد.

دست همه فعالین و مبارزین علیه اعدام را برای برپایی یک ۱۰ اکتبر گسترده و قدرتمند و تاریخی میفشاریم.

زنده باد مبارزه جهانی

برای لغو مجازات اعدام

پیروز باد جنبش مردم ایران

علیه اعدام

مرگ بر جمهوری اسلامی

زنده باد جمهوری سوسیالیستی

حزب کمونیست کارگری ایران

۲۱ شهریور ۱۳۸۶

۱۲ سپتامبر ۲۰۰۷

آمده ایران، از همه نهادها، سازمانها و افرادی که از حرکت جهانی ۷ سپتامبر حمایت کردند عمیقاً قدردانی می‌کنیم. همه آنها که به هر نحو در این حرکت شریک شدند، زندانیان سیاسی که شجاعانه مبتکر فراخوان شدند، سازمانها و نهادهائی که با سازماندهی تظاهرات و پیکت و نمایشگاه عکس و میزهای اطلاع رسانی در کشورهای مختلف افکار عمومی را متوجه جنایات حکومت اسلامی کردند، کارگران ۱۹ مرکز کارگری از شهرهای مختلف کشور و ۱۶۹ نهاد فرهنگی، اجتماعی و رسانه‌ای و صدها فعال سیاسی که با امضای طومار از پیام زندانیان برای یک اقدام جهانی در ۷ سپتامبر علیه اعدام و سرکوب و برای آزادی زندانیان سیاسی حمایت کردند، ۴۴ سازمان مدافع حقوق بشر از اقصی نقاط جهان که خواهان پایان دادن به اعدام و سرکوب مردم ایران توسط جمهوری اسلامی شدند، و دهها هزار نفر که طومارهای علیه اعدام در ایران را امضا کردند، جنبشی را گسترش دادند که هرروز بیشتر در اعماق جامعه و در سطح بین‌المللی ریشه می‌یابد و علیه جمهوری توحش اسلامی قد علم می‌کند. باید همه این فعالیت‌ها را ارج نهاد و بنای یک مبارزه قدرتمندتر را پی نهاد. این شروع مبارزه‌ای به مراتب گسترده‌تر و جهانی‌تر برای مقابله با جمهوری اسلامی است که از سر یاس و بی‌اقتی و برای مرعوب کردن جامعه و نجات خویش به جنایاتی بی سابقه دست می‌زند. ما مصممیم تا با تمام قوا مبارزه برای متوقف کردن اعدام‌ها و عقب راندن جمهوری اسلامی را ادامه دهیم و تردیدی نداریم که این مبارزه ابعادی

گسترده‌تر بخود خواهد گرفت. روز ۱۰ اکتبر، که بعنوان "روز جهانی علیه اعدام" برسمیت شناخته می‌شود، فرصت دیگری است که میتوان نیروی هرچه وسیعتری را علیه مجازات اعدام بطور کلی و علیه اعدام‌ها در ایران و علیه جمهوری اسلامی به میدان آورد. امسال قرار است به این مناسبت در مجمع عمومی سازمان ملل قطعنامه‌ای ارائه شود که همه دولتهای جهان را به "تعلیق جهانشمول مجازات اعدام" فرا بخواند. به همین مناسبت برخی سازمانهای بین‌المللی مخالف اعدام و همینطور عفو بین‌الملل، یک کمپین جهانی به نام "جهان تصمیم می‌گیرد: اعدام را متوقف کنید!" اعلام کرده‌اند. اینها بی تردید توجه افکار عمومی را بیش از پیش متوجه اعدام، این قتل عمد حکومتی، می‌کنند و فرصت مساعدی فراهم می‌آورد تا برای لغو مجازات اعدام در جهان و در ایران به مبارزه موثرتر دست زد.

حزب کمونیست کارگری به سهم خود مصممانه برای تبدیل ۱۰ اکتبر به یک اقدام جهانی رادیکال علیه مجازات اعدام و بالاخص به روزی برای اعتراض به اعدام‌ها در ایران و افزایش جنایات جمهوری اسلامی میکوشد و از همه مردم آزاده چه در ایران و چه در خارج کشور دعوت میکند که از هم اکنون مشغول تدارک اعتراض در ۱۰ اکتبر شوند.

پیروز باد مبارزه علیه اعدام
در ایران و جهان!
سرتون باد جمهوری اسلامی

اصغر کریمی

رئیس هیئت مدیران
حزب کمونیست کارگری ایران

۷ سپتامبر ۲۰۰۷ (۱۶ شهریور ۱۳۸۶)

کنفرانس سراسری تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران واحد بریتانیا برگزار گردید

روز شنبه ۸ سپتامبر ۲۰۰۷، کنفرانس سالانه واحد بریتانیا با شرکت اعضا و دوستداران حزب تشکیل شد. کنفرانس با پخش يك دقيق سكوت به یاد منصور حکمت و تمامی جانب‌باختگان راه آزادی و سوسیالیسم و سپس سرود انترناسیونال آغاز گردید.

بخش اول کنفرانس به بحث و اظهار نظر در مورد گزارش فعالیت سال اخیر واحد بریتانیا که به صورت کتبی در اختیار شرکت کنندگان قرار گرفته بود اختصاص یافت. در این بخش ابتدا شیوا محبوبی، دبیر واحد بریتانیا در دوره اخیر، ضمن خوشامدگویی به شرکت کنندگان در کنفرانس، در رابطه با موقعیت، فعالیتها، نقطه ضعفها و قوتها، تشکیلات در دوره اخیر صحبت کرده و با اشاره به مبارزات مردم در

ایران و موقعیت حزب کمونیست کارگری در اوضاع سیاسی ایران بر

نظر کردند. در این بخش جلیل جلیلی، مسئول مالی واحد بریتانیا

ضرورت هر چه فعالتر بودن واحد بریتانیا تاکید کرد. سپس شرکت کنندگان در رابطه با گزارشها، موفقیتها و نقطه ضعفهای دوره اخیر و اولویتهای دوره آینده بحث و اظهار

گزارش مالی را ارائه داده و در رابطه با فعالیتهای دوره اخیر صحبت کرد. سپس يك گزارش تصویری از فعالیتهای واحد بریتانیا نمایش داده شد.

در این کنفرانس خلیل کیوان، دبیر تشکیلات خارج حزب کمونیست کارگری ایران، که یکی از سخنرانان اصلی کنفرانس بود در رابطه فعالیتهای حزب در سطح سراسری و تاثیر آن و همچنین اولویتهایی که در دوره آتی باید در دستور کار قرار بگیرد سخنرانی کرد. سخنران بعدی کنفرانس اصغر کریمی از رهبری حزب بود که در

مورد اعتراضات اخیر در ایران از جمله اعلام روز جهانی علیه اعدام از طرف زندانیان سیاسی، مراجعه هر چه وسیعتر به حزب کمونیست کارگری و نقش و جایگاه حزب کمونیست کارگری ایران سخنرانی کرد.

در بخش دیگری از کنفرانس، جلیل جلیلی پلاتفرم پیشنهادی برای فعالیت دوره آتی تشکیلات بریتانیا را ارائه داد و سپس شرکت کنندگان در رابطه با پلاتفرم اظهار نظر کردند. بعد از بحث در این رابطه، قرار شد پلاتفرم جهت تکمیل و تدقیق به کمیته کشوری آتی محول شود.

در این کنفرانس همچنین سیامک امجدی در رابطه با جایگاه فعالیتهای فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی و ضرورت در اولویت قرار دادن پیشبرد و حمایت از فعالیتهای آن در بریتانیا صحبت کرد.

بخش بعدی کنفرانس به انتخابات برای کمیته کشوری دوره آتی اختصاص داده شد و ۱۰ نفر به عنوان اعضا کمیته کشوری انتخاب شدند. اسامی اعضای کمیته کشوری دوره آتی به قرار زیر میباشد: شیوا محبوبی، سیامک

امجدی، جلیل جلیلی، مینو مدنی، مرسته قائدی، هادی محمودی، کیوان جاوید، بهروز بهاری، جواد ریاحی، لطیف شوشتری.

در این کنفرانس همچنین نمایشگاهی از مجموعه کاریکاتورهای "نسل فریاد" اثر امیر کیا به نمایش گذاشته شد. در این کنفرانس سه نفر به عضویت حزب درآمدند که شیوا محبوبی از طرف واحد بریتانیا ضمن تقدیم يك شاخه گل پیوستن آنها را به حزب کمونیست کارگری ایران تبریک گفت.

کمیته کشوری واحد بریتانیا در اولین جلسه خود، به اتفاق آرا جلیل جلیلی را به عنوان دبیر کمیته کشوری واحد بریتانیا و مرسته قائدی را به عنوان خزانه دار انتخاب کرد.

کنفرانس سالانه حزب کمونیست کارگری ایران- واحد بریتانیا در فضایی صمیمی و با عزمی راسخ برای پیشبرد فعالیتهای دوره آتی پایان پذیرفت.

تشکیلات خارج کشور

حزب کمونیست کارگری ایران- بریتانیا

۹ سپتامبر ۲۰۰۷

انجمن مارکس کانادا برگزار میکند

موضوع

مسیر ۱۶ ساله

بررسی سیر تحولات جنبش و حزب کمونیسم کارگری از بدو تشکیل حزب تا امروز

در این سمینار موضوعات زیر مورد بحث قرار میگیرد:

شرایط سیاسی و اجتماعی ایران و جهان در مقطع تشکیل حزب و در شرایط امروز

راست و چپ در جامعه: پولاریزاسیون طبقاتی و تبعات آن
جدايها و انشعابات، مسائل گرهی و زمینه های سیاسی و اجتماعی
تعبیر و واقعیات: نقد نظرات و روایات مدعیان کمونیسم کارگری
موقعیت امروز جنبش کمونیسم کارگری، و جایگاه سیاسی و
اجتماعی امروز حزب
حزب، انقلاب، و سوسیالیسم: راه پیموده شده، و راهی که در پیش است

سخنران: حمید تقوایی

زمان: این برنامه در ماه سپتامبر برگزار خواهد شد

زمان و مکان دقیق برنامه بزودی اعلام خواهد شد

ورودی: ۵ دلار

ورود برای عموم آزاد است

marx_can1@yahoo.com

مسئول انجمن مارکس کانادا: محسن ابراهیمی

ملاقات با سازمان عفو بین الملل در لندن

روز بهرام سروش

اعضای هیئت توضیحات مفصلی پیرامون وضعیت اعدام ها و سرکوب در ایران و اقدام جهانی ۷ سپتامبر ارائه دادند و پرونده ای شامل اسناد، نامه ها و اطلاعاتی در باره کمپین بین المللی علیه اعدام و سرکوب در ایران، و حمایت های فزاینده از ایران و خارج ایران از اقدام جهانی، در اختیار آقای دایک قرار دادند، و خواهان حمایت سازمان عفو بین الملل از این حرکت شدند.

آقای دایک، ضمن استقبال از اقدام جهانی روز ۷ سپتامبر و با توضیح اینکه درست همزمان با این دیدار در حال انتشار بیانیه ای علیه اعدام ۲۱ نفر دیگر در ایران هستند

(این بیانیه همین دیروز منتشر شد)، اشاره کرد که در ضمیمه ای توجه اعضا و شاخه های امنستی را به حرکت روز ۷ سپتامبر جلب خواهند کرد. همچنین اطلاع داد که سازمانشان در حال بسیج برای روز ۱۰ اکتبر، روز جهانی علیه اعدام، است، و اضافه کرد که برای انتشار بیانیه ای از طرف اجلاس عمومی سازمان ملل در ماه اکتبر برای توقف اعدام ها در سراسر تلاش میکند.

آقای دایک خواهان قرار گرفتن در جریان اقدام جهانی علیه اعدام ها و ادامه تماس ها شد.

حضور داشت.

از میان نامه ها و سئوالات

خلیل کیوان عزیز سلام
من رزا هستم، از بچه های sjk. از طریق مصاحبه ی کیوان جاوید با شما آشنا شدم. خیلی خوشحالم که آن ساعت پای تلویزیون نشسته بودم و برنامه ی مورد علاقه ام را دیدم. شنیدن بیوگرافی تان برایم لذت بخش و جالب بود. هر چند که آن بیوگرافی در واقع بیان کننده ی دردهای جامعه و مرور انقلاب بود. شما درد های مشترکی را بازگو کردید که بیننده یه جورایی با آن همزاد پنداری می کرد.

آنچه باعث این ایمیل شد، اشاره ای بود که شما در آن مصاحبه به دایر کردن مدارس کمونیستی در بعضی از نقاط دنیا کردید. من دوست دارم اطلاعاتی در این زمینه داشته باشم. در حال حاضر در ایران زندگی می کنم اما بزودی اگر مشکلی پیش نیاید قصد بیرون آمدن دارم. از اینرو خوشحال می شوم اطلاعاتی درباره ی این مدارس داشته باشم. با سپاس. رزا

رزای عزیز

راستش از شما چه پنهان که، جوان های سابقی چون من، از اینکه تلاش های شان مورد توجه جوانان امروز قرار میگیرد، و از اینکه بازگویی تجارب شان میتواند تاثیر گذار باشد، بوجد میایند. امیدوارم دوستان جوان بیشتری برایمان نامه بنویسند.

در مورد مدرسه حزبی پرسیده بودی. برای یک حزب سیاسی جدی مساله آموزش اعضا و بویژه کادرها از اهمیت زیادی برخوردار است. برای ما که یک حزب سیاسی انقلابی، اپوزیسیونی و البته غیر قانونی نیز هستیم، مساله از این هم جدی تر است. کارهای حزب دائما گسترش میابد، جبهه های تازه ای از فعالیت بروی حزب گشوده میشود، نیاز به کادر بیشتر روز بروز برجسته تر

رهبری حزب تشکیل دور بعدی مدارس را در دستور گذاشته و مشغول انجام مقدمات این کار است. مدارس بزودی کار خود را از سر خواهند گرفت. بیشک با توجه به تجربه دوره قبل، این بار با دقت و کارآئی بیشتر کار خواهیم کرد. امیدوارم شما هم بتوانید در این کلاس ها شرکت کنید.

خلیل کیوان

محسن عزیز با سلام
ممنون از پاسخی که نوشتی. دستت درد نکند. به نظرم خیلی جالب بود گرچه نکات کوچکی هنوز برایم به اندازه کافی روشن نیست. به نظرم باید یک مقدار بیشتر راجع به این موضوع بنویسیم. کاش میشد همدیگر را از نزدیک میدیدیم و صحبت میکردیم. در هر حال باز هم ممنون که کلی وقتت را گرفتیم. ولی به نظرم این مطلب (جوابیه) نه فقط برای من بلکه برای دیگران هم مفید خواهد بود.

شاد و خندان باشی

قریانت

داوود رفاهی

توضیح

این نامه مربوط است به پاسخ انترناسیونال به سئوالی در باره اینکه آیا مردم کشورهای مختلف ذاتا با هم تفاوت دارند. سئوال داوود در شماره ۲۰۶ و پاسخ من در شماره ۲۰۷ چاپ شده است.

همچنانکه در خود مطلب طرح کردم این یک بحث سیاسی است و من هم سعی کردم نکاتی مقدماتی طرح کنم و قطعا در باره اش بسیار بیشتر میتوان بحث کرد.

باز هم با تشکر از داوود رفاهی عزیز برای طرح یک موضوع مهم مورد مشاجره

محسن ابراهیمی

از میان سئوالات جلسات هفتگی حمید تقوایی

این مطلب را ناصر احمدی پیاده و تایپ کرده است.

چرا اینقدر انقلاب انقلاب میکنید؟!

درون زندان است؟

و اما سئوال دوم هم اینست که شما در بحثتان اشاره کردید که مردم میخواهند انقلاب کنند و حزب کمونیست کارگری و خود شما هم که لیبر حزب هستید موافق انقلاب هستید، و در واقع نه تنها موافق سرنگونی، بلکه میخواهید مردم را برای انقلاب و آزادی و برابری سازمان دهید، و اما آقای کورش مدرسی در همین رابطه میگویند که حمید تقوایی، رهبری حزب کمونیست کارگری هی انقلاب، انقلاب میکنند!! لطفا بگویند که در این رابطه چه توضیحی دارید؟

حمید تقوایی: در رابطه با سئوال اولتان که این نیرو و قدرت فراخوان زندانیان سیاسی که از درون زندانهای جمهوری اسلامی بلند شده است از کجا ریشه میگیرد، میگویم که ما زندانی سیاسی در دوران رژیم شاه هم داشتیم، اما بدلیل اختناق و گورستان دوره آریامهری که جامعه را دریند کشیده بودند، و از ترس ساواک و غیره جامعه را آرام و ساکت، و در واقع مرعوب شده نگهداشته بودند، طبعاً در درون زندانها هم حرکتی بچشم نمیخورد. اما امروز میبینیم که جمهوری اسلامی نتوانسته جامعه را حتی شبیه آن دوره آریامهری بکند آنهم باوجود اینهمه کشتارهایی که کرده، و اینهمه خونهایی که ریخته و اینهمه توحشی که بسیار همه جانبه تر از دوران حکومت شاه هم بوده بخرج داده است، اما با اینحال هرگز نتوانست جامعه را آرام کند و مردم را ساکت نگهدارد. در واقع به یک معنی این قدرت نتیجه انقلاب ۵۷ است. جمهوری اسلامی هیچوقت نتوانست نتایج و دستاورهای آن انقلاب را تماما نفی کند و از مردم پس بگیرد. حرکت انقلاب جو و اوضاع جامعه را آنچنان با توقع و

امیر زاهدی: شما به نکته مهم و جالبی تاکید کردید. خانواده ها و بازماندگان که در گورستان خاوران تجمع کردند درحقیقت برای عدالت و کیفرخواست و دادخواست از کشتار زندانیان سیاسی سالهای ۶۰ و ۶۷ با تجمع و سردهایشان، دقیقاً دارند به رفسنجانی که بنظر من نماینده اصلی جمهوری سرمایه است میگویند که، ما تو را وقتی که زنده هستی میخواهیم دادگاهی کنیم، آنهم در همین گورستانهای پنهان و جمعی که عزیزان ما را بخاک سپرده اید. میخواهند به گنجی ها و سازگاراها و خاتمی ها و خامنه ای ها بگویند که ما در همین جا میخواهیم شما را دادگاهی کنیم. این بنظر من یک فرمان سرنگونی است. و اما در همین رابطه سئوالی دارم. این فراخوان زندانیان سیاسی از داخل زندان یک بدعتی است، و من یادم نمیاید و جایی هم نخوانده ام که در تاریخ سیاسی ایران، زندانیان سیاسی از درون زندان فراخوان سیاسی و آزادیخواهی، و اعتراض علیه اعدام به مردم آزادیخواه جامعه و جهان را داده باشند. بلکه همیشه از بیرون زندان و از جامعه بوده که خواست آزادی زندانی سیاسی بلند میشود، و یکی از شعارهای قیام بهمن ۵۷ هم همین بود که مردم از خارج زندانها گفتند "زندانی سیاسی آزاد باید گردد" ولی اینبار همانطوری که شما بخوبی اشاره کردید از درون زندان، یعنی خود بندیان و خود زندانیان و خود آنهاست که در اسارت رژیم جنایتکار در اوین و رجایی شهر و در قزل حصار و جاهای دیگر ایران هستند، از درون زندانها است که فراخوان داده اند. اکنون سئوال اینست که این چه نیرو و چه شجاعت و چه قدرتی است، و از کجا است که چنین نیرویی گرفته اند؟ آیا این نیرو بدلیل رابطه فعال عمومی بین بیرون و

سوسیالیسم بیا خیز!
برای رفع تبعیض

از میان سؤالات جلسات هفتگی حمید تقوایی

اعتراض بالا نگهداشته است که این آخوندها که سهل است حتی دیگر حکومت آریامهری آنچنانی هم نمیتواند این مردم را آرام نگهدارد، و با وعده وعیدهایش ساکت کند. بهر حال این بحث دیگری است که شاید در یک وقت دیگری بتوان بطور مفصل به آن پرداخت. تا آنجا که به بحث امروز ما مربوط میشود این حرکتها و این فراخوانهایی که امروز میبینیم، اینکه در واقع خود زندانیان سیاسی به فعالین و اکتیویستهای جنبش علیه اعدام تبدیل شده اند، و به اکتیویست های جنبش برای آزادی زندانی سیاسی تبدیل شده اند، خوب این طبعاً باصطلاح یک رعده و برقی در آسمان بی ابر نبوده که الان یکدفعه خودش را نشان میدهد بلکه این نشان دهنده موقعیت عمومی جنبش اعتراضی و سرنگونی طلبانه در کل جامعه است. جنبشی که بسیار رادیکال است، و سازش ناپذیر و چپ است، و مدام در حال پیشروی است. این قدرت از آنجا آمده است، و بنظر من هم این نه تنها در تاریخ ایران سابقه نداشته و منحصر بفرده است، بلکه در هیچ جای دنیا هم سابقه نداشته است که جامعه به این ترتیب با فراخوان زندانیان سیاسی رویرو شده باشد. و حرکتی مثل خاوران و حرکتی مثل همین ۷ سپتامبر شکل گرفته باشد. این قدرت و حرکت اعتراض مردم ایران را نشان میدهد، و همانطوری که گفتیم، خود این هم جدا نیست از قدرت چپ و قدرت اعتراض سوسیالیستی در جامعه ایران. همه اینها، چه از درون زندانها و چه از درون خود جامعه، روی هم وسعت و عمق جنبشهای اعتراضی و کلا جنبش سرنگونی در جامعه را نشان میدهند.

و اما نکته دومی که گفتید من به انقلاب تاکید میکنم و مدعیان ما مدام میگویند که من هی انقلاب انقلاب میکنم. خوب، من تنها نیستم که این را میگویم بلکه این میلیونها انسانی هستند که در زیر خط فقر زندگی میکنند و دارند انقلاب انقلاب میکنند. حال اگر به صدا در نیایند، و اگر جلو نیایند، و اگر فریاد نمیزنند بخاطر اینست که در این جامعه در بند هستند.

طبعاً آنجایی که توانسته اند حرف بزنند حرفشان را گفته اند. گفته اند که "یا سوسیالیسم یا بربریت". آنجایی که توانسته اند حرف بزنند گفته اند "سوسیالیسم یا خیز برای رفع تبعیض". آنجایی که توانسته اند حرف بزنند در بیانیه مدافعین حقوق کودک در روز جهانی و بین المللی کودک در خیابانها گفته اند و اعلام کرده اند که "این دنیای وارونه را باید تغییر داد"، دنیای وارونه سرمایه داری را باید تغییر داد. آنجایی که توانسته اند حرف بزنند گفته اند که "یک کره ارض یک انسان" و باز آنجایی که توانسته اند حرف بزنند سرود انترناسیونال خوانده اند. من کاری نمیکنم جز اینکه این میل عمیق مردم را، این اعتراض و خواسته کارگران و زنان و جوانان جامعه را اعلام میکنم. با صدای بلند هم اعلام میکنم. ما حتی قبل از اینکه این حرکات مردمی اتفاق بیافتند اعلام کرده ایم. خوب، نقش یک حزب پیشرو هم دقیقاً همین است. اگر قرار باشد که حزب و احزاب فقط به دنبال مردم بیافتند آنوقت دیگر از فلسفه وجودی و فایده حزب و احزاب برای جامعه چی باقی میماند! ما چه همین پرچم "جدایی مذهب از دولت" را و چه همین پرچم "علیه اعدام" و غیره را بلند کرده ایم، آنهم زمانی که بخش زیادی از اپوزیسیون جامعه هزار و یک قید و شرط در مقابلش میتراشیدند، چه برای آزادی بیان و چه برای آزادی زندانیان سیاسی و چه برای ممانعت از اعدام. در مقابل همه اینها هزار و یک بهانه و تبصره و قید و شرط میگذاشتند. آن پرچمی که ما بلند کردیم امروز خوشبختانه میبینیم که توده ای شده و اجتماعی شده است. انقلاب نیاز این جامعه است. انقلاب بالاخره در یک روز معین رخ میدهد، ولی از امروز باید پرچمش را بلند کرد و به استقبالش رفت و سازمانش داد. انقلاب یک ضرورت است و نیروهای فعال جامعه و انسانها برای بالفعل شدن و تحقق این ضرورت باید آستین به بالا بزنند و آن را بسازند و سازمانش بدهند. زمینه انقلاب و شرایط اجتماعی سیاسی جامعه برای انقلاب و سرنگونی قدرت فراهم است، و این تنها راهی

است که میشود این حکومت را سرنگون کرد و مردم را به آزادی و برابری رساند. هیچ راه دیگری وجود ندارد. بهمین دلیل است که میبینیم جامعه و مردم با وجود اینکه در زیر شمشیر سرکوب و اعدام و سنگسار یک حکومت جلاذ و خون ریزی مثل جمهوری اسلامی است، حتی یکدقیقه هم از اعتراض باز نمیایستند. از جنبش کارگری بگیرند تا جنبش دانشجویی و جنبش زنان. اکنون دانشگاه ها در شرف باز شدن هستند و من مطمئنم که امسال جنبش دانشجویی خیلی رادیکال تر و خیلی فعال تر از سالهای گذشته به میدان خواهد آمد، و در این تردیدی نداشته باشید. جنبش معلمان همینطور، معلمان دوباره با باز شدن مدارس بنظر من حرکتشان آغاز خواهد شد، و همینطور اعتصابات کارگری که هیچوقت متوقف نشده است. و امروز هم فراخوان جنبش و اعتراض از درون زندانها توسط زندانیان سیاسی برای مبارزه با اعدام ها و برای آزادی زندانی سیاسی را پیش رو داریم که در جامعه دارد شکل میگیرد، و پدیده جدیدی که داریم رابطه ای است که همه این جنبشها با جهان شروع کرده اند و برقرار میکنند. با اتحادیه های کارگری و با نیروهای چپ و آزادیخواه در دنیا رابطه و همبستگی برقرار میکنند. و اینهم موضوعی است که حزب ما بطور مدام بر اهمیتش تاکید کرده است، و جامعه هم دارد به همین طرف میروند. پس حزبی مثل حزب ما باید پرچم انقلاب را بلند کند، برای اینکه بتواند آنرا رهبری کند، برای اینکه این میل و این اعتراض عمیق مردم برای بیزیر کشیدن انقلابی جمهوری اسلامی، و این حکومت و این نظام باید در عرصه سیاسی و در عرصه قدرت سیاسی نمایندگی شود و سازماندهی شود، و این نمایندگی را احزاب میکنند. در مقطع فعلی و در جامعه امروز ایران این فقط حزب کمونیست کارگری است که این پرچم را بلند کرده است. مردم بلند گو میخوانند، تربیون میخوانند، نماینده سیاسی میخوانند، پرچم میخوانند، برای اینکه گرایش عمیق شان نه تنها برای امروز و تغییر جمهوری اسلامی، بلکه همانطوری که در روز جهانی کودک

جلسات گفتگو با حمید تقوایی در چت روم پلتاک

چهارشنبه ها

ساعت ۷ شب اروپای مرکزی،
۹:۳۰ شب به وقت ایران
۷ بوقت اروپای مرکزی
۱ بوقت شرق کانادا و آمریکا

مکان:

اطاق ایران با حمید تقوایی
دبیر کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری ایران

محل اطاق در پلتاک:

زیر گروه Asia/Africa/Australia
روی Persian کلیک کنید

توجه:

- ۱- اتاق یکساعت قبل از جلسه رسمی باز است.
- ۲- با شرکت در این جلسات می توانید هر گونه نظر، سؤال و پیشنهاد خود را، مستقل از موضوع مشخص گفتار هفته، با حمید تقوایی، لیدر حزب کمونیست کارگری ایران، در میان بگذارید.

این جلسات ضبط و متعاقباً روی سایت تلویزیون کانال جدید قرار می گیرند. برای دیدن و شنیدن جلسات قبلی به آدرس زیر مراجعه کنید:

<http://www.newchannel.tv/links/HamidPal.htm>

خاوران دارند سرود انترناسیونال میخوانند، و دارند از سوسیالیسم و کمونیسم حرف میزنند، و دارند دادخواست اردوی کار علیه سرمایه را بعنوان کیفر خواستی علیه کل سرمایه اعلام میکنند، و دارند میگویند که کل این نظام باید زیر رو شود، در تمامی این مراحل بوده که حزب ما همراه این جنبش بوده، و پرچم این جنبش را بلند کرده و در جلوی این جنبش حرکت کرده و موانع را یک بیک کنار زده، و جنبش را جلو برده است. و اما در تمام این مراحل کسانی هم بوده اند که بما گفته اند انقلاب انقلاب نکنید!! بله، آنها میتوانند در کنار و در حاشیه تاریخ بمانند و حرفشان را بزنند، ولی حزب ما، حزب کمونیست کارگری برای این تشکیل شده است که با این جنبش عظیم جلو برود، سازمانش دهد، و پیرویش را حتمی کند، و مطمئن باشید که این پیروزی تحقق خواهد یافت. *

گفتند برای تغییر کل نظام وارونه جهان سرمایه داری نمایندگی شود و تحقق پیدا کند. برای همین هم هست که ما جنبش سرنگونی را باز شناختیم و به جامعه شناسانیدیم، تحولاتش را دنبال کردیم، و تا آنجایی که توانستیم در آن دخالت کردیم، و برای به پیش راندنش هم نقش ایفا کردیم. زمانیکه جنبش سرنگونی چویدستی دو خرداد را کنار گذاشت و بقول خود حکومتی ها جامعه از دوخرداد عبور کرد ما بودیم که بر خصلت انقلابی جنبش مردم علیه جمهوری اسلامی انگشت گذاشتیم و اعلام کردیم این جنبش دیگر تماماً انقلابی است، و گفتیم که خط انقلابی دست بالا را دارد. زمانی که حرکت دو خرداد جمع شد، زمانی که سیاستهای سلطنت طلبها رسوا شد و کنار رفت، و جامعه هم دیگر حتی بقول خودشان از آن عبور کرد و از آن رد شد، و بالاخره زمانی که مثل امروز میبینیم که مردم در گورستان

جنبشی جهانی و گسترده علیه اسلام سیاسی

گزارشهای روزانه از آلمان ۶

محمد آسنگران

روز ۱۱ سپتامبر در شهر لاهه هلند، کنفرانسی مطبوعاتی از طرف سازمان اکس مسلم در هلند فراخوان داده شده بود که حدود ۸۰ شبکه

این مانیفست که قبلاً از طرف مریم نمازی رئیس سازمان اکس مسلم در انگلیس منتشر شده بود به تصویب همه واحدهای این سازمان در سطح اروپا رسید. این مانیفست در حضور

تلویزیون، رادیو و سایت‌های خبری گزارش این کنفرانس و اهداف آنرا منتشر کردند. خبر این کنفرانس مطبوعاتی و مباحثات مطرح در آن از طرف بسیاری از رسانه‌های خبری جهانی

در اروپا و راه حل سازمان اکس مسلم برای جدایی کامل مذهب از دولت و آموزش و پرورش و دفاع از سکولاریسم سخنرانی کنند. در این جلسه مباحثات ارائه شده از طرف سخنرانان مورد توجه جدی اعضا پارلمان حاضر در جلسه و هیئت‌هایی از پارلمانهای فرانسه، هلند و انگلیس که برای شرکت در این جلسه آمده بودند قرار گرفت. سپس در کنفرانس مطبوعاتی سخنرانان به سوالات خبرنگاران پاسخ دادند.

در این کنفرانس سخنرانان و میزبانان این کنفرانس در مورد ممنوعیت حجاب کودکان و ضرورت قانونی کردن و اعلام این امر از سوی اتحادیه اروپا صحبت کردند و گفته شد که در جلسه روز ۱۱ سپتامبر در پارلمان اروپا موضوع ممنوعیت حجاب بررسی و نمایندگان زیادی از پارلمان آن را تایید کرده‌اند. فعالیت برای جنبه رسمی و قانونی بخشیدن به آن ادامه دارد.

روز ۱۷ سپتامبر مینا احدی و مهین علیپور مجدداً به دعوت پارلمان اروپا به بروکسل رفته و در مورد قوانین اسلامی و شریعه در اروپا و راههای مقابله با اسلام سیاسی و قوانین شریعه سخنرانی خواهند کرد. از اول سپتامبر تا کنون علاوه بر کنفرانس مطبوعاتی لاهه دهها رادیو، تلویزیون و روزنامه با مینا احدی، مریم نمازی، کریم شامحمدی، احسان جامی و آرزو توکر در نقد اسلام سیاسی مصاحبه‌های زیادی را منتشر کرده‌اند.

۱۳ سپتامبر ۲۰۰۷

مورد توجه است. میلیونها نفر اسم سازمان اکس مسلم و اهداف و نظرات فعالین و رهبران آنرا در اروپا شنیده‌اند و با این حرکت آشنا شده‌اند. دفاع از این جنبش و پخش اخبار فعالیت‌های این حرکت مهم باعث گسترش و پیشرفت جنبش سکولاریستی در اروپا شده است. بهمین دلیل سازمان اکس مسلم در نظر دارد که در همین ماه سپتامبر در استکهلم و سپس در گوتنبرگ سوئد کنفرانسهایی را سازمان داده و در ماه نوامبر در شهر برلین آلمان کنفرانسی جهانی علیه اسلام سیاسی در پیشبرد و بسط مباحثات و خواسته‌های این جنبش را سازماندهی کرده است.

روز بعد از کنفرانس مینا احدی و مریم نمازی به دعوت کمیسیون جدایی مذهب از دولت پارلمان اروپا در محل این پارلمان در بروکسل برای نمایندگان کشورهای مختلف اروپایی سخنرانی کردند.

روز ۱۲ سپتامبر مینا احدی و مریم نمازی به دعوت کمیسیون جدایی مذهب از دولت در پارلمان اروپا به شهر بروکسل رفته و در یک کنفرانس مطبوعاتی و یک جلسه سخنرانی در محل پارلمان اروپا شرکت کردند. مسئول این بخش در پارلمان اروپا یک نماینده از کشور هلند است. وی از نمایندگان سازمان اکس مسلم در انگلیس و هلند و آلمان دعوت کرده بود که در مورد انتقادات این جریان به مسئله دخالت مذهب در دولت و آموزش و پرورش

از راست به چپ: مینا احدی، احسان جامی، مریم نمازی در کنفرانس لاهه

و همچنین همه شبکه‌های خبری هلندی پخش شد و حرفها و انتقادات سخنرانان به اسلام و اسلام سیاسی و راههای مقابله با جنبش ارتجاعی اسلامی سیاسی وسیعاً منعکس شد. خبر این کنفرانس از جمله در کشور ترکیه انعکاس مطبوعاتی گسترده‌ای داشت و مباحثات زیادی را در رسانه‌های آنجا دامن زده است.

اکنون دیگر جنبش علیه اسلام سیاسی در اروپا یک جنبش مطرح و

خبرنگاران توسط مریم نمازی رئیس سازمان اکس مسلم بریتانیا، احسان جامی مسئول کمیته اکس مسلم هلند و مینا احدی رییس اکس مسلم آلمان و به نمایندگی از جانب سازمان اکس مسلم اسکانندیناوی این بیانیه را امضا کردند. گزارش و عکسهای این کنفرانس در سطح جهان وسیعاً مخابره و منتشر شده است.

روز کنفرانس و روز بعد از آن صدها روزنامه، خبرگزاری،

خبری و ژورنالیست از سراسر جهان در این کنفرانس مطبوعاتی حضور داشتند. مریم نمازی، احسان جامی و مینا احدی از مسئولین سازمان اکس مسلم در انگلیس و هلند و آلمان در این کنفرانس مطبوعاتی سخنرانی کرده و به سوالات خبرنگاران پاسخ دادند. در این کنفرانس خبری مانیفست اروپایی اکس مسلم به امضا همه شبکه‌های اکس مسلم در اروپا رسید که به اسم مانیفست لاهه از آن اسم می‌گیرند.

برگزاری کنفرانس سالانه تشکیلات خارج کشور

حزب کمونیست کارگری ایران

واحد کانادا - شرق

4163589600

یدی محمودی:

4167269321

تشکیلات خارج کشور

حزب کمونیست کارگری ایران

واحد کانادا (شرق)

ورود برای همه آزاد است.

علاقتمندان می‌توانند برای کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن های زیر تماس بگیرند.

میترا دانشی:

کنفرانس سالانه اعضای حزب کمونیست کارگری ایران - تشکیلات کانادا (واحد شرق)

روز شنبه ۲۲ سپتامبر از ساعت ۱۰ صبح تا ۸ شب برگزار می‌شود.

کنفرانس مطبوعاتی در شهر فرانکفورت آلمان برگزار شد

به دعوت جامعه بین‌المللی حقوق بشر و کمیته علیه اعدام در شهر فرانکفورت آلمان روز پنجشنبه ۶ ماه سپتامبر کنفرانس مطبوعاتی برپا شد. در این کنفرانس شهنواز مرتب و مینا احدی از طرف کمیته علیه اعدام و لژتین از طرف جامعه بین‌المللی حقوق بشر سخنرانی کرده و به سوالات خبرنگاران پاسخ دادند. همچنین پیام محمد مصطفایی وکیل بهنام زارع به زبان آلمانی در اختیار خبرنگاران قرار داده شد. در این کنفرانس در مورد موج جدید اعدامها در ایران اهداف جمهوری اسلامی ایران و جنبش جهانی علیه

کمیته بین‌المللی علیه اعدام

۸ سپتامبر ۲۰۰۷

اساس سوسیالیسم انسان است. سوسیالیسم جنبش بازگرداندن اختیار به انسان است.